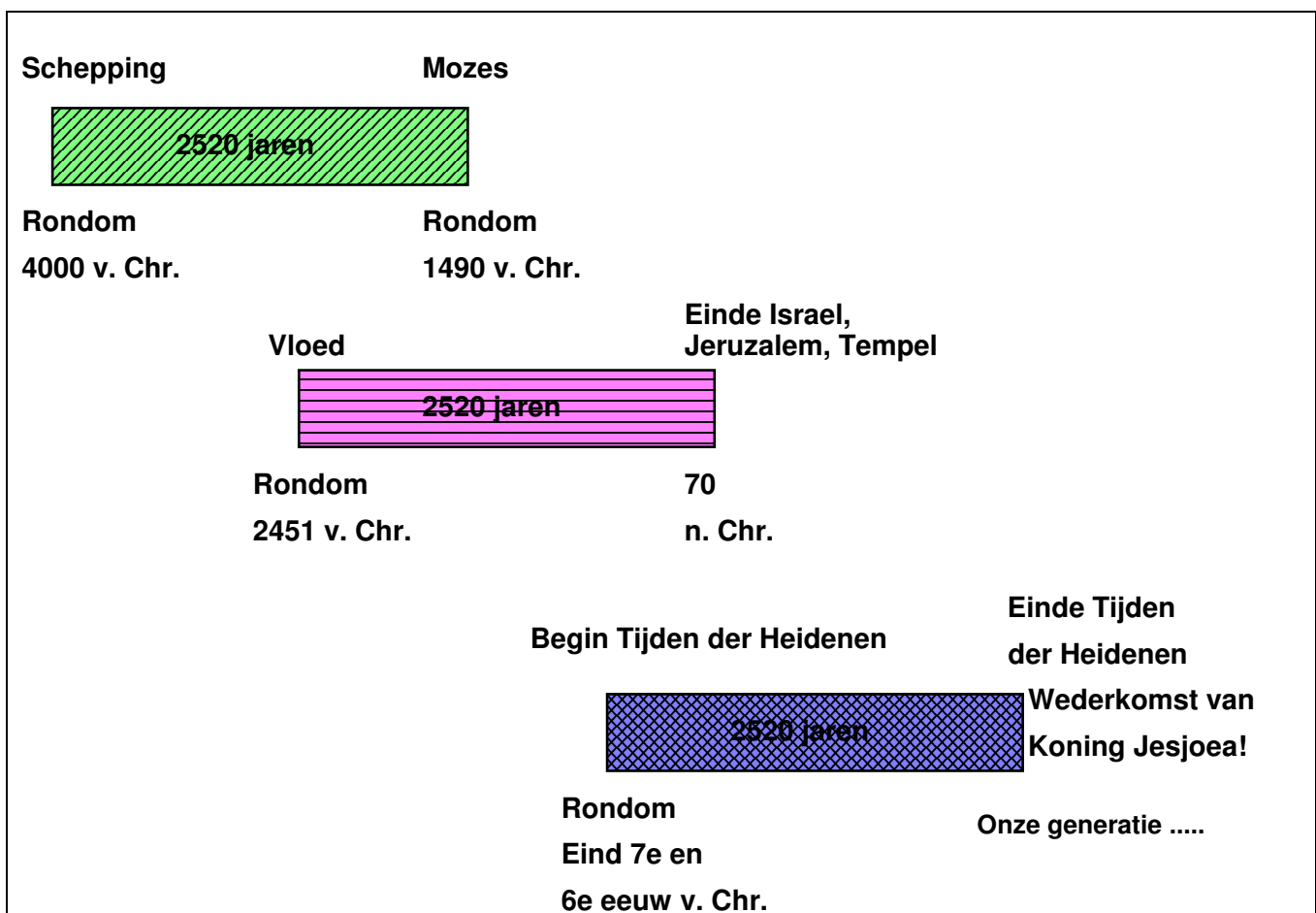

“VLUCHT NAAR DE BERGEN”

[NU HET NOG KAN!]

De geschiedenis van de mensheid heeft reeds twee maal van een ingrijpend “einde” en “nieuw” begin mogen getuigen; in de tijd van Noach (rond 2450 v. Chr.) en in de tijd van het oordeel over Israel nadat het merendeel de Messias had verworpen (rond 70 n. Chr.). Deze twee grootse gebeurtenissen zijn grote **keerpunten** geweest waarna de mensenkinderen met een “nieuwe orde” te maken kregen. **Wij leven ook in een tijd waarin we van zo’n keerpunt mogen getuigen!** We leven immers in de tijd waarin deze wereld zal plaatsmaken voor een andere wereld en wel het Koninkrijk van God op aarde....!

We tellen 2520 jaren vanaf de Schepping tot Mozes (de Exodus en de ontvangst van de Wet). We tellen 2520 jaren vanaf de Vloed (en de beloftes aan Shem, rond 2450 v. Chr.) tot de eindiging van de Israelische entiteit in haar land (70 n. Chr.). [Deze data zijn benaderingen.] We tellen 2520 jaren vanaf “het begin van de tijden der heidenen”¹ (Nebuchadnezzer en de ballingschap van Judah aan het einde van de 7^e eeuw en het begin van de 6^e eeuw) tot het EINDE VAN DE TIJDEN DER HEIDENEN EN DE KOMST VAN JESJOEA, DE RECHTMATIGE KONING OVER DE GEHELE AARDE”!

¹ Voor meer over de “2520 jaren” in relatie tot de “Tijden der Heidenen”, zie de waarschuwing aangaande de komende oorlog in Israel. Een uitgebreid schrijven over dit prachtige onderwerp is nog in de maak... “Zeven tijden” is een periode van 7 x 360 jaren (zie Daniel 4); een tijd waarin niet-Israelische heerschappijen over het land Israel en de stad Jeruzalem zouden heersen. Zie de werken van: Grattan Guinness (te lezen op het internet).

De Tijden der Heidenen [naties] zijn bijna vervuld; zij lopen ten einde. De Hemelse Kalender roept tot ons: “Zie, Ik kom spoedig!” *Waakt dan te aller tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te ontvlieden al deze dingen, die geschieden zullen, en te staan voor den Zoon des mensen* (Lukas 21:36). Het is Zijn wil dat wij **leven** in de tijd waarin Hij Zijn toorn uitgiet over de naties die Hem niet kennen!

Niet wij maar JHWH onze Schepper bepaalt de grenzen van ons bestaan:

Of wie heeft de zee met deuren toegesloten, toen zij uitbrak, en uit de baarmoeder voortkwam? Toen Ik de wolk tot haar kleding stelde, en de donkerheid tot haar windeldoek; Toen Ik voor haar met Mijn besluit de aarde doorbrak, en zette grendel en deuren; En zeide: Tot hiertoe zult gij komen, en niet verder, en hier zal hij zich stellen tegen den hoogmoed uwer golven (Job 38:8-11).

En heeft uit een bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op den gehelen aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden te voren geordineerd, en de bepalingen [grenzen] van hun woning (Handelingen 17:26).

JHWH, de God van Abraham, Izak en Jakob is Soeverein over alles en Hij heeft de grenzen van ons bestaan bepaald. Zowel de grenzen aan de tijd als de geografische situatie liggen in Zijn handen. Hij zegt tot de golven van de zee; tot hiertoe zult gij komen, en niet verder... Hij zegt tot de mensenkinderen; voor deze tijd en op deze plekken zult gij wonen...

De noordelijke en westelijke gedeeltes van Nederland liggen daarom in een geografisch gebied waarvan onze Maker niet heeft gezegd dat men daar moest gaan wonen. Deze gebieden zijn de maaksels van de mens en hun grenzen worden op een **kunstmatische** manier in stand gehouden. De Verlosser van de mensheid, Jesjoea de Messias, heeft niettemin deze laaggelegen Nederlanden voor Zijn eigen doeleinden gebruikt. Zij vormden een vaste grond waarop vele ware Christenen getuigenis van hun Messias gaven. Nederland was een **PROTESTANTS HERVORMINGSLAND** en een krachtige stem tegen het antichristelijke Rome! God zegende en beschermde haar toen zij nog in de waarheid stond.

De vraag die nu een ieder in dit land moet stellen in het licht van de tijd waarin we nu leven is: Waarom zouden deze (onnatuurlijke) geografische gebieden nog langer voortbestaan nu zij goddeloosheid op goddeloosheid voortbrengen? Waarom zou de Heer de golven nog langer in Zijn genade weerhouden, nu in deze gebieden niet langer de getuigenis van Zijn Waarheid wordt gegeven? Waarom zou JHWH dit eens bevoorrechte (!) gebied nog langer (tegen Zijn Eigen Natuurlijke wetten) sparen? Jesjoea, de God van Israel zegt: “...Het is genoeg... Vlucht naar het Oosten, al degenen die oren hebben, vlucht met haast naar de hoger gelegen gebieden, want Ik zal dit land in een watergraf storten en Mijn golven over haar laten breken...”

De gelovigen onder de Israëlieten waren waakzaam in hun tijd en vluchtten “naar de bergen” toen zij de tekenen der tijden zagen. “*Maar wanneer gij zien zult, dat Jeruzalem van heirlegers omsingeld wordt, zo weet alsdan, dat haar verwoesting nabij gekomen is. Alsdan die in Judea zijn, dat zij vlieden naar de bergen; en die in het midden van dezelve zijn, dat zij daaruit trekken; en die op de velden zijn, dat zij in dezelve niet komen. Want deze zijn dagen der wraak, opdat alles vervuld worde, dat geschreven is*” (Lukas 21:20-22).

Ook de Egyptenaren die JHWH's woord van waarschuwing gehoorzaamden, ontkwamen aan de dodelijke plaag: *Wie onder Farao's knechten des HEEREN woord vreesde, die deed zijn knechten en zijn vee in de huizen vlieden; Doch die zijn hart niet zette tot des HEEREN woord, die liet zijn knechten en zijn vee op het veld* (zie Exodus 9:20-21).

Zien we de tekenen van de tijd niet? Nog één maal roepen we: Ga weg uit het westen van de Nederlanden want de tijd is nabij waarin de Heer der Heerscharen de golven over deze lage landen zal doen slaan. De viezigheid zal worden weggevaagd. Gods gericht zal worden geopenbaard in dit land en de gehele wereld zal het zien en beven... De Schepper van de Hemel en de Aarde maakt alles gereed voor een nieuw begin, ja voor Zijn komst naar de aarde om over haar te regeren in liefde, gerechtigheid en waarheid....

De Nederlanden in de Geschriften

Nederland is in Gods ogen niet “zo maar” een land. Tezamen met Engeland, is zij een door God voorbestemd en aangewezen **Protestants Hervormingsland**. De Heer heeft haar voor Zijn doeleinden van de Grote Stad Babylon doen ontsnappen ten tijde van de 16^e eeuwse Protestantse Hervorming. De Republiek der Zeven Verenigde Provinciën streed met het Grote Roomse afgodenrijk en JHWH, de God van Israel, gaf haar de overwinning! Zonder dit hemels ingrijpen zou zij nooit aan de machtige Rooms-katholieke greep zijn ontsnapt. De Nederlanders en de Nederlandse Christenen moeten begrijpen dat dit land is geboren en gevestigd onder Gods banier in de strijd tussen waarheid en duisternis; het rijk van Christus en de antichristus, maar helaas, dit wonder is door de meesten vergeten of opzettelijk verduisterd. Niettemin, het Woord van God geeft hiervan eeuwige getuigenis. In het boek van Openbaringen is geprofeteerd dat deze Zeven Provinciën tezamen met Engeland van de Roomse heerschappij bevrijd zouden worden. In het licht van het komend gericht over de Nederlanden is het van groot belang te begrijpen **waarom** zij zo zwaar zal worden gestraft voor haar verraad aan Jesjoea, de Koning der koningen. Openbaringen hoofdstuk 11 zal ons laten zien dat het komend einde van de Nederlanden sterk gerelateerd is aan het hoofddoel voor haar geboorte en bestaan. Zij komt tot dit einde omdat zij het geestelijke doel voor haar bestaan heeft verworpen en vertrapt. Haar geboorte en einde zijn met elkaar verbonden.

Openbaringen 11:1-14

Openbaringen 11:1-14 beslaat de periode van keizer Konstantijn de Grote (4^e eeuw n. Chr.) tot de vestiging van Engeland en de Nederlanden als onafhankelijke, zelfstandige protestantse landen (16^e/17^e eeuw). Johannes ziet hier ongeveer 1260 jaren van (kerk)geschiedenis voor zijn ogen glijden. Hier wordt in vogelvlucht een vooruitblik gegeven van de ontwikkeling van de gemeente van Christus gedurende de opkomst en vestiging van het machtige antichristelijke Rooms-katholieke rijk (312 – 16^e eeuw). We volgen haar gedurende de “wildernisperiode”, de publieke en wijdverspreide “Reformatie” en de totstandkoming van twee Protestantse bolwerken; Engeland en Nederland. Voor de meeste Christenen van onze tijd is deze interpretatie nieuw, maar door de oudere generaties van de voorbijgegangene eeuwen werd dit door velen algemeen geleerd en aanvaard. Laten we nu gaan bezien hoe we de Nederlanden terug kunnen vinden in de geschiedenis van de kerk zoals deze met Gods voorkennis en voorbestemming is geopenbaard aan Johannes, opgeschreven in Openbaringen hoofdstuk 11.

11:1 *En mij werd een rietstok gegeven, een meetroede gelijk; en de Engel stond en zeide: Sta op, en meet den tempel Gods en het altaar, en degenen die daarin aanbidden.*

11:2: *En laat het voorhof uit, dat van buiten den tempel is, en meet dat niet; want het is den heidenen gegeven, en zij zullen de heilige stad vertreden twee en veertig maanden.*

We staan hier in de tijd van het grote keerpunt in de geschiedenis van de kerk; de duidelijke en onbetwistbare scheiding tussen het verloop van de ware en de valse antichristelijke kerk gedurende de zogenaamde bekering van Keizer Konstantijn de Grote (312 n. Chr.). De ware gelovigen in Christus

vormen de Heilige Tempel van God (1 Kor. 3:16; 1 Kor. 6:19; 1 Pet. 2:5). Zij zijn de vrijgekochten door het bloed van het Lam; Jesjoea de Messias. Zij erkennen dat ze enkel en alleen door Zijn bloed en door Zijn genade zijn verzoend met Hem. Zij aanbidden op het altaar Christus alleen en hebben zichzelf overgegeven aan Hem als een levend offer. Hun vertrouwen is niet in andere “bemiddelaars” of “eigen werken” maar in het offer van Jesjoea alleen. Dit fundament onderscheidt hen van degenen die intussen (we spreken nu van de 4^e eeuw) een ander verlossingssysteem in de wereld hebben gebracht; een andere aanbedding; een ander evangelie; een andere geest... Dezen in het “voorhof” (vers 2) aanbidden Christus naar hun eigen bedenkensels, tradities en oude Babylonische leugens. Zij nemen de naam van Jezus in hun mond, maar aanbidden tegelijkertijd andere goden, heiligen, afgodsbeelden en stellen hun vertrouwen niet enkel en alleen in het Heilige Offer van de Messias, maar in de accumulatie van hun eigen (goede) werken. Zij claimen wel deel te maken van de Tempel van God, maar zie; met de meetroede² van Gods standaard en gericht zien we hen in het voorhof van de Tempel dat niet werkelijk onderdeel uitmaakt van de ware Tempel van God.... Ze lijken wellicht deel uit te maken van de ware Kerk van Christus, maar dit is slechts uiterlijke schijn. Met Gods maatstaf van Waarheid zoals Hij aan Zijn profeten en apostelen heeft geopenbaard, worden dezen als vals, leugenwerkers en antichristelijk ontmaskerd... Zij immers belijden wel Jesjoea te kennen, maar in hun leringen en werken verloochenen zij Hem. Zij zijn afgeweken van het Hemelse patroon; zij zijn afgeweken van de ware Tempel en het Altaar; zij zijn buitengesloten in overeenstemming met Gods zienswijze en gericht. Zijn meetroede heeft gemeten en bepaald; *meet dat niet, want het is den heidenen gegeven....!* “Laat uit”, of beter vertaald; “*verwerp*”; “*gooi uit*”; “*werp buiten*”, want het maakt geen onderdeel van de ware Tempel.

Tijdens de eerste twee kerkperiodes van Efeze en Smyrna (Openbaringen 2) werd de gemeente grotendeels zuiver gehouden door de intense vervolgingen tegen haar. De zware beproevingen brachten het goud aan het licht, terwijl de onoprechten wegvielen. Echter, met de bekering van Konstantijn in 312 kwam de Christelijke gemeente in een geheel andere positie terecht. Binnen enkele jaren was zij niet langer in de verdrukke maar de bevoorrechte positie met alle consequenties van dien. Velen sloten zich bij de “kerk” aan voor verkeerde motieven. Heidense gebruiken werden binnengebracht en getolereerd om de massa’s tevreden te houden. Allerlei Babylonische leringen, gebruiken en wijzen werden met het Christelijk erfgoed vermengd. De Hemelse meetroede van Gods standaard (Zijn Woord!) werd niet langer toegepast en de getuigenis van de waarheid vervaagde in de nu openbare gevestigde kerk.

Niettemin was er een getrouwe en standvastige minderheid; de ware kudde van Jesjoea, die vasthield aan deze standaard en de Hemelse Banier bleef volgen. Deze ware kerk scheidde zich af van de massa’s en ging als het ware “ondergronds”; “in de wildernis” voor 1260 jaren, zoals ook in Openbaringen 12 staat beschreven. De onoverbrugbare scheiding tussen de kleine maar ware gemeente van Christus, en de grote maar corrupte antichristelijke voorhof van de Tempel werd een feit. Al degenen die Gods meetroede toepasten, vormden de ware Tempel van God terwijl al degenen die deze verwierpen, slechts het voorhof buiten de Tempel mochten betreden. Later, ten tijde van de 16^e eeuwse Reformatie werd deze “meetroede” (in ieder geval gedeeltelijk) herontdekt en toegepast toen zij bijna geheel en al van de aarde verdwenen leek te zijn (zoals we verderop nog zullen bespreken).

En zo was Johannes als vertegenwoordiger van de ware kerk opgedragen om “op te staan” en “te meten”. Sta op; word wakker; weest waakzaam, en meet met Gods maatstaf of hetgene wat je ziet, hoort, gelooft, doet, wel voldoet aan Gods eeuwige standaard! Enkel Christus! Enkel Zijn Woord! Alleen geloof! Onderscheid het licht van de duisternis; de waarheid van leugens; het heilige van het onreine en heb niets van doen met al hetgene dat de meetroede verwerpt. Meet en behoud de

² Andere geschriften die naar Gods meetroede verwijzen: Jeremia 31:38,39; Ezeziel 40; 2 Samuel 8:2; 2 Korinthiers 10:13 (maat hier = κανών; kanōn; kan-ohn'; From κώνη kanē (a straight reed, that is, rod); a rule (“canon”), that is, (figuratively) a standard (of faith and practice); by implication a boundary, that is, (figuratively) a sphere (of activity): - line, rule [Strong's]). Zie ook: Gal. 6:16 en Phil. 3:16). Een maatstaf of standaard van Gods Koninkrijk en Zijn Waarheid.

waarheid, maar verwerp het antichristelijke Babylonische voorhof; want zij is aan “de naties” of “heidenen” gegeven en zij zullen het vertreden 42 maanden lang....

Twee en veertig maanden is een lange tijd. Twee en veertig maanden zijn 42 x 30 (een maand op de Joodse kalender) = 1260 **jaren** (niet dagen!). Voor 1260 jaren zou de uiterlijke, zichtbare kerk van het voorhof de “heilige stad” vertreden. Voor 1260 jaren bouwde zij een “tempelonderdeel” dat niet aan de maatstaf van Christus voldeed. Voor het grote publiek was zij de “Christelijke kerk” maar voor God en de ware gelovigen was zij het heidense voorhof dat claimde deel uit te maken van de Heilige Stad. De ware Tempel en het Altaar waren verborgen, in Gods heiligdom. De ware kerk werd gevonden in de huizen, lanen, bergen en valleien van de wereld, maar niet in de straten van het Grote Babylon dat nu met grote voorspoed werd gebouwd... Een geschiedenis van deze ware kerk kan worden gelezen in bijvoorbeeld “Foxe’s Martyrology” (bekend als “Foxe’s book of martyrs” of “the History of Christ’s martyrs and witnesses” of “Actes and Monuments of these Latter and Perillous Days, Touching Matters of the Church.” door John Foxe (1517-1587); en “Catalogus testium veritatis, qui ante nostram aetatem reclamarunt Papae: (Catalogue of Witnesses to the Truth who before our day cried out against the Pope)” door Matthias Flacius Illyricus (1520-1575). “De historie/geschiedenis der Martelaren” door Adrianus Haemstedius (nog steeds te lezen van het internet of verkrijgbaar als tweedehands boek; volledige titel: “Historie der martelaren die om de getuigenis der evangelische waarheid hun bloed hebben gestort” 1559, maar later met meerdere getuigenissen door anderen aangevuld.). “The Torch of His Testimony” door J.W. Kennedy; “The Pilgrim Church” door E.H. Broadbent (1931) en andere kerkgeschiedenis boeken die niet alleen gericht zijn op de ontwikkelingen van de officiële, zichtbare (en corrupte) kerk³.

Tellen we 1260 jaren vanaf Konstantijn dan komen we terecht in de 16^e eeuw (1572, 1554, 1534 op de drie verschillende kalenders); de eeuw van de Protestantse Reformatie, waarover later meer.

Gedurende deze 1260 jaren getuigden de twee kerken Pergamus en Thyatira temidden van de troon van Satan en zijn valse profetes Izebel “*met zakken bekleed*” (Op. 11:3) van de waarheid en getuigenis van Jesjoea, terwijl het antichristelijke Beest (= rijk) van Rome hen de oorlog verklaarde. Het profetische woord werd verwerkelijkt in de lange strijd tussen de ware kerk en de valse antichristelijke kerk van Rome.

11:3 En Ik zal Mijn twee getuigen macht geven, en zij zullen profeteren duizend tweehonderd zestig dagen, met zakken bekleed.

11:4 Dezen zijn de twee olijfbomen, en de twee kandelaren, die voor den God der aarde staan.

Deze twee getuigen die profeteren zijn de twee gemeentes Pergamos en Thyatire. Deze twee getuigen zijn de Christenen uit deze twee periodes die gezamenlijk de fakkel van het licht hebben doorgegeven aan de volgende generaties terwijl de massa’s van het geloof afvallig werden zoals de Apostel Paulus had gewaarschuwd (zie 2 Thess. 2). Deze twee getuigen (of “martelaren”) zijn de twee “kandelaren” van Jesjoea:

*En ik keerde mij om, om te zien de stem, die met mij gesproken had; en mij omgekeerd hebbende, zag ik zeven gouden kandelaren; En in het midden van de zeven kandelaren Een, den Zoon des mensen gelijk zijnde, bekleed met een lang kleet tot de voeten, en omgord aan de borsten met een gouden gordel; De verborgenheid der zeven sterren, die gij gezien hebt in Mijn rechter hand, en de zeven gouden kandelaren. De zeven sterren zijn de engelen der zeven Gemeenten; **en de zeven kandelaren, die gij gezien hebt, zijn de zeven Gemeenten.** Schrijf aan den engel der Gemeente van Efeze: Dit zegt Hij, Die de zeven sterren in Zijn rechter hand houdt, Die in het midden der zeven gouden kandelaren wandelt (Op. 1:12,13,20; 2:1).*

³ Zie lijst van aanbevolen boeken aan het eind van dit schrijven.

Het Woord vertelt ons dat de twee getuigen of kandelaren, twee **gemeentes** zijn. We hoeven niet allerlei eigenzinnige prive-interpretaties te bedenken! Het geschrift legt het geschrift uit. Zij zijn de ware Christenen temidden van de antichristelijke heerschappij en omgeving. Zij hadden hun leven niet lief tot in de dood. Zij volgden hun Heer en Meester getrouw en weigerden de onderwerping aan de synagoge van Satan. Zij waren de getrouwen in Pergamos en Thyatira. Voor 1260 jaren lang volgden zij het Licht in de wildernis waar JHWH hen geplaatst had. Zij vonden relatieve bescherming in de bergen en valleien van de landschappen. We spreken hier van groepen (vaak naamlozen) die door anderen werden genaamd: Paulikenzen, Petrobrussians, Katharen, Waldenzen, Albigenzen, Lollarden, Bogomiels, Arme mannen van Lyons, enzovoort; groepen Christenen in zowel het Oosten als het Westen van het Romeinse rijk die zich niet aansloten aan de afvallige antichristelijke kerk maar getrouw wilde blijven aan het apostolische.

Zij vormden, symbolisch gesproken, de “vrouw in de woestijn”:

En de vrouw vluchtte in de woestijn, alwaar zij een plaats had, haar van God bereid, opdat zij haar aldaar zouden voeden duizend tweehonderd zestig dagen. En der vrouwe zijn gegeven twee vleugelen eens groten arends, opdat zij zou vliegen in de woestijn, in haar plaats, alwaar zij gevoed wordt een tijd, en tijden, en een halven tijd, buiten het gezicht der slang. En de slang wierp uit haar mond achter de vrouw water als een rivier, opdat hij haar door de rivier zou doen wegvoeren. En de aarde kwam de vrouw te hulp, en de aarde opende haar mond, en verzwolg de rivier, welke de draak uit zijn mond had geworpen. En de draak vergrimde op de vrouw, en ging heen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods bewaren, en de getuigenis van Jezus Christus hebben. (Op. 12:6, 14-17).

Zij zijn de “twee olijfbomen” waaruit de heilige olie van Gods Geest werd gegoten. Uit hen kwam de bediening van het Woord in de kracht van de Heilige Geest, om te getuigen en te overtuigen van de Waarheid in Christus. Terwijl in de afvallige Roomse kerk de ware olie van Gods Geest der Waarheid werd vervangen door talloze leringen van duivels en tradities van mensen, werd het schijnsel van Gods Licht bewaard in Zijn ware kerk. Zij waren het licht temidden van een grote duisternis. Zij waren de getrouwe uitdelers van de verborgenheden Gods (zie 1 Kor. 4:1-2). Hun water was helder; hun brood goed en voedzaam. In hun handen was een zuivere beker, onbesmet van de Babylonische hoererijen die de kerk van het voorhof binnenkwamen. Zij waren Gods gezalfden en de Heer bewaarde hen.

Niettemin zag Johannes hen bekleed met “zakken”; een teken van lijden, verdriet en grief; een teken van de profeten van Israel die voor het Woord van JHWH hebben geleden⁴. Jesaja, Elia, Johannes de Doper waren er mee bekleed. Het spreekt ook: zij zijn niet van deze wereld. Zij zijn in de wereld om van die andere wereld te getuigen. Hun hart is niet gezet op nu maar op die stad met fundamenten, gebouwd door God (Heb. 11:10). De Roomse pausen begonnen te proclameren dat Rome het Nieuwe Jeruzalem was en hun rijk Gods koninkrijk op aarde, maar de twee getuigen van de ware Tempel wisten dat zij slechts pelgrims waren, op doortocht naar het Koninkrijk dat nog zou komen, met niet de antichrist maar de ware Christus op Zijn troon in Jeruzalem.

*Toen scheurde Jakob zijn klederen, en legde een zak om zijn lenden; en hij **bedreef rouw** over zijn zoon vele dagen. (Gen. 37:34)*

*En te dien dage zal de Heere, de HEERE der heirscharen, roepen tot **geween, en tot rouwklage, en tot kaalheid, en tot omgording des zaks** (Jes. 22:12).*

Deze “twee getuigen” of groepjes Christenen uit deze twee kerkperiodes waren de onderdrukten; de vervolgd. Hun tijd als pelgrims op aarde was een beproefde tijd; een moeilijke tijd temidden van de vijandige en afvallige landgenoten en valse broeders. Velen van hen werden opgezocht, gemarteld en gedood. Hele dorpen zijn zelfs weggevaagd vanwege dit zout dat in hen was. De geschiedenis van de

⁴ Geschriften profeten bekleed met “zakken”; 2 Kon. 1:8; Jes. 20:2; Mat. 3:4; 11:8,9; Mark 1:6; Andere geschriften: Gen. 37:34; 1 Kron. 21:16; Est. 4:1,2; Job 16:15; Jes. 22:12; Klaagl. 2:10; Joh. 3:5-8.

Rooms katholieke oorlogen tegen de ware Christenen is een bittere geschiedenis; zij is besmeurd met bloed, wreedheid, tranen en lijden. [het beest uit de afgrond deed hen de krijg aan... zie vers 7 verderop]...

11:5 En zo iemand die wil beschadigen, een vuur zal uit hun mond uitgaan, en zal hun vijanden verslinden; en zo iemand hen wil beschadigen, die moet also gedood worden.

11:6 Dezen hebben macht den hemel te sluiten, opdat geen regen regene in de dagen hunner profetering; en zij hebben macht over de wateren, om die in bloed te verkeren, en de aarde te slaan met allerlei plage, zo menigmaal als zij zullen willen.

Wreekt uzelfen niet, beminden, maar geeft den toorn plaats; want er is geschreven: Mij komt de wraak toe; Ik zal het vergelden, zegt de Heere (Rom. 12:19).

JHWH's ogen zien alles wat er gedaan wordt op aarde. Zijn oordeel en gericht is rechtvaardig. "Hem komt de wraak toe; Hij zal het vergelden". Wat er ook maar aan Zijn volk is gedaan, zal een rechtvaardige retributie ontvangen; Hij zal een ieder vergelden naar hun werken..

Alzo dat wij zelve van u roemen in de Gemeenten Gods, over uw lijdzaamheid en geloof in al uw vervolgingen en verdrukkingen, die gij verdraagt; Een bewijs van Gods rechtvaardig oordeel, opdat gij waardig geacht wordt het Koninkrijk Gods, voor hetwelk gij ook lijdt; Alzo het recht is bij God verdrukking te vergelden den genen, die u verdrukken; En u, die verdrukt wordt, verkwikking met ons, in de openbaring van den Heere Jezus van den hemel met de engelen Zijner kracht; Met vlammend vuur wraak doende over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie van onzen Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn. (2 Thess. 1:4).

Deze symbolische uitdrukkingen van God's wraak voor Zijn uitverkorenen en Zijn Naam in Openbaringen 11 kunnen we niet letterlijk nemen; zij doen ons sterk denken aan de plagen op Egypte. De 1260 jaren droogte is geen letterlijke droogte, maar een droogte met betrekking tot het geestelijke water uit de Hemel. Het was een tijd waarin de meerderheid van het Christendom in grote geestelijke droogte verkeerde, terwijl de Heer het deed regenen op Zijn Eigen kudde. Het Woord van God en de werking van Zijn Heilige Geest was beperkt tot kleine groepjes Christenen verspreid over de Roomse aarde, terwijl de leden van het Babylonische voorhof de leringen en tradities van de intussen sterk verdorven geestelijke leiders dronken. JHWH bezocht de Roomse aarde met allerlei plagen, oorlogen, ziektes in Zijn gericht tegen hen die Zijn getuigenis en getuigen verwierpen en vertraptten.

Voorbeelden;

Daarom zegt de HEERE, de God der heirscharen, alzo, omdat gijlieden dit woord sprekent: Ziet, Ik zal Mijn woorden in uw mond tot vuur maken, en dit volk tot hout, en het zal hen verteren (Jer. 5:14).

En Ik zal hem tot woestheid maken; hij zal niet besnoeid, noch omgehakt worden, maar distelen en doornen zullen daarin opgaan; en Ik zal den wolken gebieden, dat zij geen regen daarop regenen (Jes. 5:6).

Ziet, de dagen komen, sprekent de Heere HEERE, dat Ik een honger in het land zal zenden; niet een honger naar brood, noch dorst naar water, maar om te horen de woorden des HEEREN (Amos 8:11).

De 1260 jaren van de twee getuigen was een tijd van grote geestelijke droogte; de dauw van Gods Geest was grotendeels teruggetrokken; de Babylonische zonne-aanbidding door de afvallige kerk had het sprankelende Levend Water doen opdrogen. Zij veranderde de aarde in een woestijn; zij ontnam de zielen het Woord van God; zij vulde de mensen met de wijnen van haar hoerij; zij bond de mensenkinderen met zware ketenen van leugens en bedrog; zij sloot de deur van Verlossing en maakte de mensen getrouwe dienaren van de prins der duisternis. Er was niemand die zei: laat gaan. Er was niemand die de gevangenis opende. Er was niemand die riep: zet de gevangenen vrij; proclameer vrijheid over de gebondenen. Een grote meerderheid van de zogenaamde Christelijke wereld werden

dienaren en slaven van de Antichrist. Maar Jesjoea had Zijn “twee getuigen” die de aardbewoners “pijnigden” met hun scherpe pijlen van waarheid.

En het geschiedde, als Achab Elia zag, dat Achab tot hem zeide: Zijt gij die beroerder van Israel? Toen zeide hij: Ik heb Israel niet beroerd, maar gij en uws vaders huis, daarmede, dat gijlieden de geboden des HEEREN [JHWH] verlaten hebt en de Baals nagevolgd zijt (1 Kon. 18:17).

De aardebewoners zagen deze profeten als hun “beroerders” die voor problemen en ongemak zorgden, maar de stem van de twee getuigen zeiden als de profeet Elia: Wij hebben Israel niet beroerd, maar gij, Babylon, en uws vaders huis, daarmede dat gijlieden de geboden van JHWH verlaten hebt en de Baals nagevolgd zijt. Gij zijt degene die afval hebt gepredikt in de Naam van Jesjoea; gij zijt degene die de mensen afgoderij en ontrouw hebt geleerd. Hoor dan het Woord van JHWH; over jullie zal geen regen vallen, 1260 jaren lang...

En zo is het ook gebeurd. Voor de 16^e eeuwse Reformatie bevond het Roomse Christendom zich in een bijna onvoorstelbare duisternis. Bijna was het licht opgeslokt door de donkerheid. De lichtpuntjes werden met grote agressie uit hun midden gevaagd met het zwaard en het vuur. Immers, het antichristelijke Roomse beest uit de afgrond zou hen de krijg aandoen, en hen overwinnen, en doden.... (zie vers 7).

11:7 En als zij hun getuigenis zullen geeindigd hebben, zal het beest, dat uit den afgrond opkomt, hun krijg aandoen, en het zal hen overwinnen, en zal hen doden.

Er was sprake van een stapsgewijze openbaring in de getuigenis van de “twee getuigen” tegen de antichrist. Hoe meer de antichrist zich vestigde en openbaarde, des te duidelijker het werd voor de ware Christenen met wie of wat ze eigenlijk te maken hadden. Er werd in de loop der tijd wel geprotesteerd tegen de misbruiken, valse leringen en werkwijzen van de opkomende pauselijke hiërarchie, maar er gingen wat eeuwen voorbij voordat de Christenen hem herkenden en ontmaskerden als **de** voorspelde antichrist die zou komen. Er werd geprotesteerd tegen bijvoorbeeld de machtsclaim van de bisschop van Rome; tegen het aanbidden van beelden en heiligen; tegen het celibaat; tegen de leer van transsubstantiatie; tegen de lust naar welvaart, macht en prestige; tegen het corrupte evangelie van werken en het aanroepen van andere bemiddelaars, enzovoorts.. totdat zij gezamenlijk tot de overtuiging kwamen dat dit monsterachtig systeem dat uit Rome voortspoot en over de aarde woekerde niets anders was dan de antichrist waarvoor het Woord van God op vele verschillende wijzen had gewaarschuwd. Hun getuigenis van de waarheid werd “compleet”; “voleindigd”; “vervuld”. Toen deze protesterende stem steeds krachtiger tot uiting kwam gedurende de 11^e en 12^e eeuwen, ging ook de oorlog en strijd tegen hen een nieuwe fase in. Het “beest” uit de afgrond⁵ doodde en overwon hen met de macht van het zwaard.

In de Roomse kerk-concilies van de 11^e en 12^e eeuwen werd openlijk verordend dat deze “kettters” die zich niet aan de Roomse autoriteiten onderwierpen moesten worden afgeslacht. In 1163 streed Paus Alexander III tegen de Albigenzen in Frankrijk. In 1179 proclameerde dezelfde paus in het Derde Lateraanse Concilie dood en verderf tegen de “Cathari, Patareni, Publicani en andere andersdenkenden”. In 1183 werd door paus Lucius III ook gebruik gemaakt van de beruchte en gevreesde “inquisitie” (kerkelijke rechtbank) om de “kettters” meer doelmatig te kunnen opsporen en vernietigen. In 1198 verklaarde paus Innocent III de oorlog aan hen, ten volle gebruik makende van de seculiere arm van de prinsen, de inquisitie, dominicanen, kruisvaarders en een ieder die maar ingezet kon worden om deze kettters eens en voor altijd uit te roeien. Gehele dorpen werden

⁵ Een “beest” is een koninkrijk in overeenstemming met Daniel hoofdstuk 7, waarin ons geleerd wordt door de Engel dat een “beest” een “koning” of “koninkrijk” is met een opeenvolging van regeerders of koningen. Dit beest uit de afgrond is ongetwijfeld het beest of koninkrijk dat wordt beschreven in Openbaringen 13, en komt overeen met de laatste fase van het vierde beest uit Daniel 7. Uit het heidens Romeinse rijk kwam voort het Pauselijke Romeinse rijk; op de ruïnes van het Romeinse rijk in het Westen werd het Rooms katholieke Romeinse rijk gebouwd met de paus als heerser op de zeven heuvelen van Rome. Zij is de apostate afvallige hoerenvrouw op het Romeinse beest van Openbaringen 17.

uitgemoord in deze campagnes tegen hen. In het 4^e Lateraanse concilie werd hetzelfde nog eens herhaald en bevestigd, met de belofte dat een ieder die de ketter vermoord, een “aflaat” zou ontvangen zodat de heilige slachters van Gods kudde niet zo lang in het “vagevuur” hoefden te lijden. Geheel antichristelijk Rooms Christendom had de oorlog verklaard tegen de getuigen van Christus gekleed in zakken... Wanneer we de 15^e eeuw bereiken, moesten vooral de Waldenzen (in de bergachtige gebieden van Zuid Frankrijk en Noord Italië) en de Hussieten (in Bohemia; er zijn nog geschiedenisboeken over hen te lezen) het ontgelden. Het moordschema tegen hen was zo effectief dat aan het einde van deze eeuw, en het begin van de 16^e eeuw, er werd gezegd dat het Rooms Christelijke rijk eindelijk vrij was van die pestilente kettters! Het was “stil” geworden; zij waren tot zwijgen gebracht...⁶ Het beest uit de afgrond had de getuigen “gedood” en overwonnen met een lange campagne van verdrukking, vervolging, marteling, bedreigingen en de dood....

11:8 En hun dode lichamen zullen liggen op de straat der grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodoma en Egypte, alwaar ook onze Heere gekruist is.

We hebben hier te maken met sterk figuratief taalgebruik. Naar welke “stad” wordt hier verwezen? Naar de grote stad Babylon, die wel zeker ook vergeleken kan worden met Sodom en Egypte en waar ook “de Heere gekruist is”. *En de vrouw, die gij gezien hebt, is de grote stad, die het koninkrijk heeft over de koningen der aarde (Op. 17:18).*

Deze grote stad in de tijd van Johannes was ongetwijfeld Rome. De vrouw van Openbaringen 17, de moeder der hoeren, heeft een naam: Babylon de Grote, omdat zij een perfecte afspiegeling is van de oude afgodische Babylonische leringen en tradities. De valse messias-cultus van Babylon met al haar mysterieuze symbolen, leringen en rituelen kunnen we openlijk terug vinden in de leringen en werkwijzen van de Roomse kerk. Een simpele vergelijking van deze twee Babylons zou een ieder oprecht en open hart ervan overtuigen dat de Rooms katholieke kerk de belichaming is van het oude Babylon, zij het onder een zogenaamd “Christelijk” vertoon. De Babylon cultus verplaatste zich van Babylon naar Pergamus, naar heidens Rome om vervolgens overgedragen te worden naar Pauselijk Rome. Met deze “stad” hebben wij hier te maken. Het is geen letterlijke stad, maar de stad van Antichristelijk Rome waarvan de straten en poorten tot in de gehele wereld reiken. Haar invloed en macht is in al de hoeken van de wereld en in alle lagen van de maatschappij. Deze “stad” heeft een hoofd: de Paus, en een strak georganiseerde hiërarchie in de vorm van de kardinalen, aartsbisschoppen, bisschoppen, priesters en ja ook de Jezuïeten. Zij heeft een regeringsvorm, kapitaal, bezittingen, landerijen, ambassadeurs en is een perfecte combinatie van “staat en kerk” in één. Het Rooms Katholicisme wereldwijd is Babylon de Grote herbouwd in een mystieke maar ook in een tastbare, fysieke wijze.

Deze “stad” Babylon wordt in vers 8 ook vergeleken met **Sodom** vanwege haar onmeetbare onreinheden en onrecht die zij heeft bedreven; zij heeft de aarde met haar verdorvenheden van allerlei aard vervuld en door haar kreunt de aarde en is in barensood om van haar verlost te worden.

Ter vergelijking; JHWH riep tegen afvallig Israel:

Hoort des HEEREN woord, gij oversten van Sodom! neemt ter ore de wet onzes Gods, gij volk van Gomorra! (Jes. 1:10).

Maar in de profeten van Jeruzalem zie Ik afschuwelijkheid; zij bedrijven overspel, en gaan om met valsheid, en sterken de handen der boosdoeners, opdat zij zich niet bekeren, een iegelijk van zijn boosheid; zij allen zijn Mij als Sodom, en haar inwoners als Gomorra (Jer. 23:14).

⁶ Dit betekent niet dat alle “getuigen” van de aardbodem verdwenen waren, maar wel dat zij in zo’n mate gereduceerd waren, dat de kerkelijke autoriteiten hen niet meer als een bedreiging van de gevestigde (Roomse) orde zagen.

Ziet, dit was de ongerechtigheid uwer zuster Sodom; hoogmoed, zateid van brood en stille gerustheid had zij en haar dochteren; maar zij sterkte de hand des armen en nooddriftigen niet (Eze. 16:49). En zij verhieven zich, en deden gruwelijkheid voor Mijn aangezicht; daarom deed Ik ze weg, nadat Ik het gezien had (Eze 16:50).

De geschiedenis van de Roomse kerk met al haar zonden zal ons doen laten zien dat zij met Sodom en Gomorra kan worden vergeleken. Ook is het wellicht hier goed om op hun einde te letten, want op gelijke wijze zal Babylon plotseling overvallen worden door Gods rechtvaardig gericht en zal zij niet meer zijn (zie Op. 18; 2 Thess. 2).

Een **Egypte** is zij over de mensenkinderen en vooral over hen die tot de ware Tempel Gods behoren. Met wreedheid en hardheid heeft zij de zielen in het stof gedrukt. Met zware lasten heeft zij de zielen en lichamen doen buigen. Al degenen die haar lasten afschudden in de vrijheid van Christus en Zijn Woord, werden vervolgd en gedood. Zij bestreed de heiligen zodanig en zo lang dat zij moede en afgemat werden en naar Jesjoea uitriepen voor de verlossing van dit Babylonische Egypte. En JHWH heeft hun geroep gehoord en zond hen verfrissing en verlossing in het zenden van de Grote 16^e eeuwse Reformatie waarin de Bron van water door velen werd herondekt; Jesjoea de Messias en Zijn Woord! Maar de twee getuigen droegen hun lasten onder de zware onderdrukkers voor 1260 jaren voordat de grote “exodus” uit Babylon plaatsvond.

Hun “dode lichamen” lagen in de **straten** van deze stad, waar ook de Heer is gekruisigd. De straten of de brede straat voor de poorten van de oude steden waren de pleinen waar de raden van de stad samenkwamen om te beraadslagen⁷. Symbolisch gezien is een “straat” de plek van beraadslagen; een samenkomst van een raad of vergadering van belangrijke oversten en autoriteiten. De “straat” van de Grote Stad Babylon was (en is) haar kerkvergaderingen of concilies. De kerkgeschiedenis kent vele van deze zogenaamde concilies waarin de Roomse kerk besloot wat al dan niet Gods wil, waarheid en raad zou zijn. In deze “straat” lagen de gedode lichamen van de twee getuigen. Zij waren door “deze straat” gedood; in deze concilies en raden werd de oorlog aan hen verklaard en in deze duistere raden kwamen de beslissingen voort om deze “profeten die de aarde pijnigden” te doden.

Er werd van Israel in Egypte gezegd dat zij enkel groeiden en vermenigvuldigden en sterker werden temidden van hun onderdrukkers. Echter, met de twee getuigen in het Babylonische Egypte was de situatie anders. Het Roomse beest of koninkrijk uit het rijk der duisternis (afgrond) zou immers overwinnen en hen tot zwijgen brengen (vers 8), echter om spoedig weer te herrijzen maar hernieuwde kracht! (waarover later meer)

In deze raden van de Roomse stad Babylon werd ook **Jesjoea gekruisigd**, en dat niet alleen in Zijn leden op aarde, maar ook in overeenstemming met de raden van de corrupte geestelijke leiders van Israel: de toenmalige farizeeën, saduceeën en wetgeleerden. Ook dezen hadden het Licht niet lief en herkenden de schoonheid van de Messias en Zijn koninkrijk niet. Ook zij volgden hun eigen ambities en eigengerechtigheid en plaatsten deze boven de geopenbaarde wil van God. Ook zij vervingen de puurheid van Gods Woord met talloze wetten, leringen en tradities van mensen. Ook zij waren bevangen met een vreemdsoortige hoogmoed waarin zij dachten heiliger en hoger te zijn dan de massa's en stelden zichzelf op als een soort bemiddelaar tussen mens en God voor de verlossing van de ziel. De overeenkomsten tussen “de synagoge van Satan” en de “straat” of raden van de Roomse autoriteiten zijn goed te zien; ze putten beide uit dezelfde bron; de afgrond; het rijk der duisternis; de Satan...!

Gedurende de Reformatie werd de Roomse kerk en al haar autoriteiten dikwijls vergeleken met Egypte, Sodom en Gomorra; in het licht van Gods Woord werd haar ware aard al snel ontdekt.

⁷ Zie 2 Kron. 32:6; Neh. 8:1-16; 2 Sam. 15:2; Deut. 21:19; Jer. 5:1 waar “de brede straat” de plaats is voor gericht, raadgeving, politieke discussies of economische uitwisseling...

11:9 En de mensen uit de volken, en geslachten, en talen, en natien, zullen hun dode lichamen zien drie dagen en een halven, en zullen niet toelaten, dat hun dode lichamen in graven gelegd worden.

Was er een periode in de geschiedenis waarin de ware getuigen van Christus en Zijn Woord “gedood” of “compleet tot zwijgen” werden gebracht? Is er een tijd geweest waarin de antichrist de overwinning leek te halen? Wanneer waren deze “drie en een half jaar” waarin men kon observeren dat hun stemmen en protesten niet langer gehoord konden worden? Juist voor de uitbarsting van de Reformatie werd dit inderdaad met blijdschap (!) geconstateerd door hen die het Roomse beest getrouw dienden. De enkelen die de waarheid nog wel liefhadden bezaten niet meer de kracht om hiervan ook krachtig te getuigen; de “twee getuigen” waren “dood”... Zij waren zo efficiënt uitgemoord dat niet velen van hen overbleven en degenen die er nog waren, kwamen niet meer aan het licht. De raden van Rome juist voor de Reformatie gaven hier blijk van.

Nog in 1490 hadden de Boheemse broeders speciale zoektochten gehouden in Europa naar hun gelijkgezinden maar konden hen niet meer vinden na de vele kruistochten en moordpartijen tegen hen.

Gedurende de jaren juist voor de Reformatie (1517 en verder) wordt er in de geschiedenisboeken en encyclopedia's opgemerkt en aangegeven dat inderdaad de protesterende stemmen in deze tijd waren uitgedoofd door een eeuwenlange campagne van geweld en wreedheid tegen hen.⁸ Dhr. Elliott schrijft over dit contrast tussen de gedode getuigen en de plotselinge herleving als volgt: (Elliott, *Horae Apocalypticae* of “Uren met de Openbaringen”, Vol. 2, pag. 457):

“The sudden contrast forces itself on every writer of history, whether of the romish Church or Protestant. Take the Popish Analyst Raynaldus. “The fire ill-smothered”, says he, [i.e. by Pope Leo and his Legate's measures of conciliation and repression] at the close of 1513 and of 1514 was blown up again by Luther's bellows, and spread its flames far and wide, more than ever before”.

Take the writer before cited from the *Encyclopedia Britannica*. “Everything was quiet; every heretic exterminated; and the whole Christian world supinely acquiescing in the enormous absurdities inculcated on them [by the Romish Church], when, in 1517, the empire of superstition received its first attack [its death-blow almost] from Martin Luther” [einde citaat]

Vertaling: “Het plotseling contrast [tussen de dood van de getuigen en de plotselinge herleving] wordt door alle geschiedschrijvers naar voren gebracht, of zij nu Rooms katholiek of Protestant zijn. Neem bijvoorbeeld de Paapse Annalist Raynaldus: “Het vuur dat slecht gedoofd was, zegt hij [dat is; door Paus Leo en zijn afgevaardigden in de maatregelen van verzoening en onderdrukking] aan het eind van 1513 en 1514, werd weer opgeblazen door Luther's blaasgalg, en de vlammen daarvan verspreidde zich heinde en ver, meer dan ooit tevoren”. Neem de auteur die we al eerder hebben geciteerd van de *Encyclopedia Britannica*. “Alles was rustig; alle kettters uitgeroeid; en de gehele Christelijke wereld berustte met onverschilligheid in de buitengewone absurditeiten die de Roomse kerk op hen had gelegd, toen in 1517 het rijk van het bijgeloof een eerste aanval ontving [een doodslag bijna] van Maarten Luther” [einde citaat].

En op pagina 458:

“Take Mr. Cuninghame; who draws not his vigorous sketch, let it be observed, with a view to prove the coincidence in question (his own views of the prophecy being different), but simply as a matter of history: “At the commencement of the xvith century Europe reposed in the deep sleep of spiritual death, under the iron yoke of the Papacy.... There was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped: - when suddenly, in one of the universities of Germany the voice of an obscure

⁸ Aan het einde van dit schrijven geven we een lijst van aanbevolen leesmateriaal voor de nodige achtergrondinformatie.

monk was heard, the sound of which rapidly filled Saxony, Germany and Europe itself; shaking the very foundations of the Papal power, and arousing men from the lethargy of ages” [einde citaat]

Vertaling: “Neem nu Mr. Cuninghame; die zijn krachtige beschrijving, laat het opgemerkt worden, niet gebruikt om dit gebeuren [de opstanding van de twee getuigen in de Reformatie] probeert te verdedigen, want zijn eigen inzichten in deze profetie zijn anders, maar simpelweg als onderdeel van de geschiedenis naar voren brengt: “Met de opening van de 16^e eeuw, rustte Europa in de diepe slaap van een geestelijke doodsheid, onder het ijzeren juk van het pausdom..... Niemand bewoog de vleugels of opende de mond of piepte: - toen opeens, in een van de universiteiten van Duitsland de stem van een onbekende monnik werd gehoord, waarvan het geluid al snel geheel Saksen, Duitsland en Europa vulde; waardoor de funderingen van de Pauselijke macht werden geschud, en de mensen uit hun eeuwenlange verdoofheid en versufdheid ontwaakten.” [einde citaat]

Observeer dat niet “de mensen” (alle mensen) maar *uit de volken, en geslachten, en talen, en natien, zullen hun dode lichamen zien drie dagen en een halven*. De mensen is een toevoegsel aan het originele Grieks. Een bepaald nummer afgevaardigden uit de Romeins Christelijke wereld zou in deze “straat” of vergadering/bijeenkomst hun dode lichamen zien voor 3.5 jaar⁹. Is er zo’n vergadering geweest waarin door de afgevaardigden uit de verschillende landen werd geconstateerd dat de “getuigen” (die zij ketters noemden) tot stilzwijgen waren gebracht? Ja, en wel gedurende het vijfde Lateraanse Concilie van 1512-1517¹⁰ ten tijde van de pausen Julius II en Leo X waarin de overwinning van “de ware kerk” (de Roomse kerk) over de “ketteren” (de eigenlijk ware getuigen van Christus) werd uitgeroepen en gevierd!

In verscheidene concilies werd het duidelijk gemaakt dat de Roomse kerk de taak had om een einde te maken aan alle “scheuringen” en “ketteren” zodat de kerk weer “in eenheid” kon schijnen. Er was in de Grote Stad Babylon geen plaats voor protesterende stemmen en lastige profeten; er was in haar geen plaats voor de getuigen van Christus; voor de “Lollarden” in Engeland; en de “Hussieten” in de Bohemen en de “Waldenzen” in Frankrijk en Noord Italië.. In het vijfde Lateraanse Concilie echter werd duidelijk dat zij niet langer als een gevaar of “pijn” werden ervaren; de meesten van hen die nog over waren, waren zwak en stil, want zij werden niet eens meer genoemd in de eerste vijf sessies. In de zesde zitting werd door paus Julius II enkel nog de boheemse Hussieten genoemd. Tussen de 7^e en 8^e (Juni en December 1513) zitting werd dit “probleem” aangepakt. De dissidente Boheemse broeders werden in de 8^e sessie (8 December 1513) aangekaart en opgedragen om voor de volgende zitting op 5 mei 1514 van hun geloof en zienswijze rekenschap af te leggen. De tijd van beproeving was gekomen; zou dit kleine overblijfsel van de getuigen de kracht en moed hebben om het Woord van God te verdedigen voor de raad van de grote Antichristelijke (en wrede!) Roomse Stad zoals vele andere getuigen voor hen hadden gedaan? (zoals de Waldenzen, Wickliffe, Huss, Jerome van Praag, of later Luther voor de raad van Augsburg en Worms?). De 9^e sessie van het Lateraanse concilie brak aan, maar er was geen protesterende stem aanwezig; geen confrontatie met de getuigen; geen profetenstem om hen te pijnigen met de Waarheid. De getuigen waren stom; zij zwegen; zij waren “gedood” en lagen als “dood” voor de ogen van de afgevaardigden voor 3.5 jaar! De spreker van de 9^e zitting maakte de historische verklaring: “Er is een einde aan het verzet tegen de Pauselijke heerschappij en religie! De oppositie bestaat niet meer” (“Jam nemo reclamavit, nullus obstitit”). En: “Het gehele lichaam van Christendom is nu onderworpen aan haar hoofd, aan u (de paus)”. De triomf werd uitgeroepen vanuit de straat van Babylon en zij zagen en verklaarden de “getuigen als dood”...

De datum was: 5 Mei 1514. Het licht in de wereld, zo **leek** het, was uitgegaan. De kerk van Christus vertrappt en vernietigd door de Antichristus. Er was feest in het antichristelijke kamp; ze vierden de

⁹ De lezer weet intussen dat een profetische aanduiding van een dag, in werkelijkheid een jaar beslaat. In de historische interpretatie van de geschriften staat dit bekend als de “dag-jaar” principe. Dit principe is duidelijk gemanifesteerd in de 70 weken profetie van Daniel 9 waarin na 490 jaren, en niet dagen, de Messias zou verschijnen...

¹⁰ Deze Roomse concilies werden bijeen geroepen om belangrijke zaken te bespreken en te bevestigen. Afgevaardigden uit de gehele “stad Babylon” werden voor zo’n kerkvergadering genodigd; priesters, bisschoppen, aartsbisschoppen. De eerste vier concilies werden gehouden in de jaren 1123, 1139, 1179, 1215 in de “Lateran” in Rome; het belangrijkste hoofdkwartier van het Roomse beest totdat St. Pieters en het Vaticaan werden gebouwd in the 16^e eeuw. De vijfde Lateraanse concilie had meerdere sessies gedurende de jaren 1512 t/m 1517.

overwinning, en gaven elkander giften, banketten, feestmalen, troost en blijdschap. *En die op de aarde wonen, die zullen verblijd zijn over hen, en zullen vreugde bedrijven, en zullen elkander geschenken zenden; omdat deze twee profeten degenen, die op de aarde wonen, gepijnigd hadden* (11:10). In Maart 1517 werd dit feit op een speciale manier gevierd. Paus Leo proclameerde: “Laten we ons verheugen in de Here, en laten we God hiervoor danken, en onder al de getrouwen van Christus daar zou tekenen van vreugde gegeven moeten worden” (want de ketters waren niet meer). Een speciale aflaat werd uitgegeven voor dit vreugdevol moment. Speciale overdadige en uitgebreide banketten werden op de tafels uitgespreid ter afsluiting van het 5^e Lateraanse Concilie waarin de Roomse kerk de afvalligen en tegenstanders had verslagen. Er was een gevoel van triomf, overwinning, vreugde en zelf-prijzing. Met grote tevredenheid en zelfvoldaanheid gingen de prinsen van de Roomse kerk weer terug naar hun paleizen. De pilaren van Rome stonden vast en zeker; zij werden gezien als onwankelbaar en de geschiedenisverslagen getuigen ervan dat Rome nu dacht; *“Ik zal koningin zijn in eeuwigheid... Ik ben het, en niemand meer dan ik: ik zal geen weduwe zitten, noch de beroving van kinderen kennen”* (zie Jes. 47:7-8), maar zij wist niet wat haar in een paar maanden te wachten stond...

De “rust” was wedergekeerd; de oppositie uit hun straten geveegd of tot zwijgen gebracht. De “donkere middeleeuwen” had haar middernacht bereikt. Maar na de nacht, komt de dag! Na het donkerste moment, breekt de morgenstond door! Na 3.5 jaren, na exact (!) 3.5 jaren scheurde het hemelse licht de aardse duisternis en deed Gods geest de getuigen weer op hun voeten staan! (vers 11) Het gehamer van Maarten Luther tegen de deur van kasteel Wittenberg op 31 October 1517, deed de funderingen van de Roomse stad ratelen. De grondvesten van Rome werden plotsklaps geschud. Een geestelijke aardbeving deed de Grote stad Babylon schudden en met vrees aanschouwde men de herrijzenis van de getuigen waarvan zij dachten dat zij voor altijd en immer “dood” en “stil” zouden blijven! JHWH had echter andere plannen, want Hij had aan Zijn discipelen beloofd: zie, Ik zal u nimmer verlaten, maar bij u zijn tot het einde. De poorten (brede straten voor de poort; de raden) der hel zullen u niet overweldigen of overwinnen (Mat. 16:18)! Jesjoea zal altijd getrouwe getuigen voor Zijn Naam bewaren, naar de verkiezing der genade.

Zie, klaagde Elia, *Heere! zij hebben Uw profeten gedood, en Uw altaren omgeworpen; en ik ben alleen overgebleven en zij zoeken mijn ziel.* Maar JHWH openbaarde aan hem: *Ik heb Mijzelven nog zeven duizend mannen overgelaten, die de knie voor het beeld van Baal niet gebogen hebben.* (1 Kon. 19:18; Rom. 11:3-4)

Zo in alle tijden en generaties heeft de Heer een getrouw overblijfsel die Zijn Woord en Naam willen eren. In de ogen van Rome waren zij een gruwel en rotte druiven in haar wijngaard, maar *Kostelijk is in de ogen des HEEREN de dood Zijner gunstgenoten* (Ps. 116:15).

Hun vervolgers zagen hen als buitengesloten van de kerk, Gods koninkrijk en eeuwige zaligheid. Zij waren het niet waard om met eer en hoop te worden begraven in de zogenaamde “geheiligde grond”. Deze ketters moesten immers voor eeuwig in het hellevuur branden. De haat en wraakgevoelens tegen deze zielen die voor de waarheid hadden geprotesteerd waren zo sterk dat meerdere malen zelfs de graven na hun dood nog werden geopend om hun beenderen te verbranden en te verstrooien alsof zij daarmee hun woorden uit het geheugen van de mensheid konden wissen. Zij waren “ge-excommuniceerd”; “verbannen uit het land der levenden”; “overgedragen aan de vloek en hel”; “de prins der duisternis”; al met al mochten zij “niet rusten in hun graven”.... Een eerbare begrafenis was een teken van acceptatie in de Roomse kudde, maar de weigering hiervan betekende dat die persoon buiten Gods kerk was gestoten.

11:11 En na die drie dagen en een halven, is een geest des levens uit God in hen gegaan; en zij stonden op hun voeten; en er is grote vrees gevallen op degenen, die hen aanschouwden.

Drie en een half jaar gingen voorbij aan de 9^e sessie van het 5^e Lateraanse Concilie van 5 Mei 1514 tot de beroemde dag waarop Maarten Luther zijn 95 stellingen tegen de misbruiken van de Roomse kerk op de deur van kasteel Wittenberg hamerde. 31 Oktober 1517 werd een keerpunt in de geschiedenis van de kerk. Het is een datum op Gods handen gegrift. Op deze dag (en daarna) deed God de

getuigen weer op hun voeten staan. Het geknakte riet deed Hij herrijzen en de rokende vlaswiek opleven. JHWH gaf kracht aan hen die op Hem wachtten en deed hen opvliegen als de adelaars. De oude getuigenissen van de groepjes Christenen van voorheen kwamen plotseling weer met kracht aan het licht met de protesterende stemmen van hervormers zoals Maarten Luther, Zwingli, Calvijn, de vele hagepredikers in de Nederlanden en vele andere zielen die uit de stad Babylon in Gods koninkrijk werden getrokken. Paus Adriaan klaagde in 1523: “De ketters Huss en Jerome lijken nu weer te leven in de persoon Luther!” Met vreze aanschouwden de Babylonische stadbewoners deze heropleving van de oude getuigen en hun getuigenissen van Gods waarheid. De aanschouwers van deze beweging zagen dat de fundamenten van het Paapse systeem werden afgebrokkeld. Er ging een dodelijke wond door het hart van de “hoer op de zeven heuvelen” en zij verloor veel van haar macht en invloed over ontelbare zielen. Er was kracht in de getuigenis, want de Geest van God was aan het werk. *“Het is tijd voor JHWH, dat Hij werke, want zij hebben Uw wet verbroken” (Psalm 119:126)*, en Hij werkte, niet met kracht, niet met geweld, maar door Zijn Geest....

Deze “opleving” of “opstanding” is geschreven in Gods Woord, en het heeft plaatsgevonden. Gods Stempel drukt op deze grote exodus uit Babylon ten tijde van de 16^e eeuwse Reformatie en we doen wel aan onze zielen als wij dit inzien, erkennen en eren. Niet dat deze Hervormers meteen **al** het apostolische licht zagen maar de belangrijke fundamenten van het ware Christen zijn werden herontdekt en op hun plaatsen gevestigd. Vele [niet alle] Babylonische tradities en leringen werden afgebroken; de beeldenaanbidding en andere afgoderij verworpen; de claims van de Paus als hoofd van de kerk versmaden; de toevoegingen aan Gods woord vertrappt; het verdraaien en verbergen van Gods Woord gecorrigeerd. Gods Woord werd weer aan de zielen gegeven; Bijbels werden vertaald in hun eigen tong. Niet door een eindeloze reeks van werken werd men met JHWH verzoend, maar enkel en alleen door het bloed van het Lam; door de genade van de Messias; door geloof, welke is de gave van God. Dit was een revolutionaire herontdekking van de simpele waarheid en vrijheid in Christus voor een wereld die bijna geheel was bedekt met de duisternis van Babylonische leugens. De Heer had een WONDER gedaan in Egypte en opende de weg naar het beloofde land; naar Sion. Gaat weg uit Babylon, was de roep, en keer terug naar Sion. Opent de zware deuren van de onderdrukkende stad Babylon, en vind het oude pad naar Sion, de goede weg, en gij zult rust vinden voor uw zielen.. En honderden duizenden zielen vonden dit pad, door de bediening van het Woord Gods in de kracht van de Heilige Geest.

11:12 En zij hoorden een grote stem uit den hemel, die tot hen zeide: Komt herwaarts op. En zij voeren op naar den hemel in de wolk; en hun vijanden aanschouwden hen.

De twee getuigen kwamen voort uit hun schuilplaats; hun wildernis, en sommigen van hen werden verheven voor het publiek en gezet in de “politieke hemelen” waar “de sterren, de zon en de maan”, oftewel de overheden, koningen, prinses, gouverneurs etc. heersen. De hervormde Christenen van Duitsland (wat we nu als Duitsland kennen), werden vrijgezet van de Roomse politieke onderdrukkingen en gevestigd als onafhankelijke Protestantse staatjes waarin de Protestanten godsdienstvrijheid mochten genieten. Niet langer werden zij door de Roomse afgevaardigden opgespoord en gedood en zij klommen zelfs naar posities van autoriteit in de politieke hemel van die gebieden.¹¹ In de zogenaamde “vrede van Passau” (12 Augustus 1552) werd er volledige tolerantie en gelijkwaardigheid aan de Protestanten van Duitsland gegeven en werd hen toegestaan om plaatsen van autoriteit in te nemen. Ook hervormers uit andere landen werden in de “politieke hemelen” verheven doordat zij zich in een mindere of meerdere mate verbonden met de staat (Calvijn bijvoorbeeld). Andere “getuigen” die gedurende deze tijd weer op hun voeten stonden, geloofden dat deze verbintenis niet Bijbels is, en werden hiervoor vervolgd en soms gedood.

¹¹ Merk op hoe in Gods Woord vaak gebeurtenissen beschreven worden zoals ze zijn gebeurd of zullen gebeuren, zonder dat hieraan een morele mening wordt toegevoegd. De verbintenis van de hervormde kerken aan de staat (de politieke hemelen) heeft er voor gezorgd dat vele andere Christelijke groepen die **verder** wilden gaan in het herstel van het Apostolische, door hen verdrukt en vervolgd werden... Zie bijvoorbeeld in: “Pilgrim Church” door E.H. Broadbent.

Nu arriveren we dan in de tijd waarin gedurende deze grote geestelijke en politieke aardbeving van de 16^e eeuwse Reformatie **ook de Nederlanden van de grote Stad Babylon wegbrak en een nieuwe vrijheid vond onder de banier van de Protestantse Hervorming**. Zij, tezamen met Engeland, worden als het ware “met name” genoemd in vers 13:

11:13 En in diezelfde ure geschiedde een grote aardbeving, en het tiende deel der stad is gevallen, en er zijn in de aardbeving gedood zeven duizend namen van mensen, en de overigen zijn zeer bevreesd geworden, en hebben den God des hemels heerlijkheid gegeven.

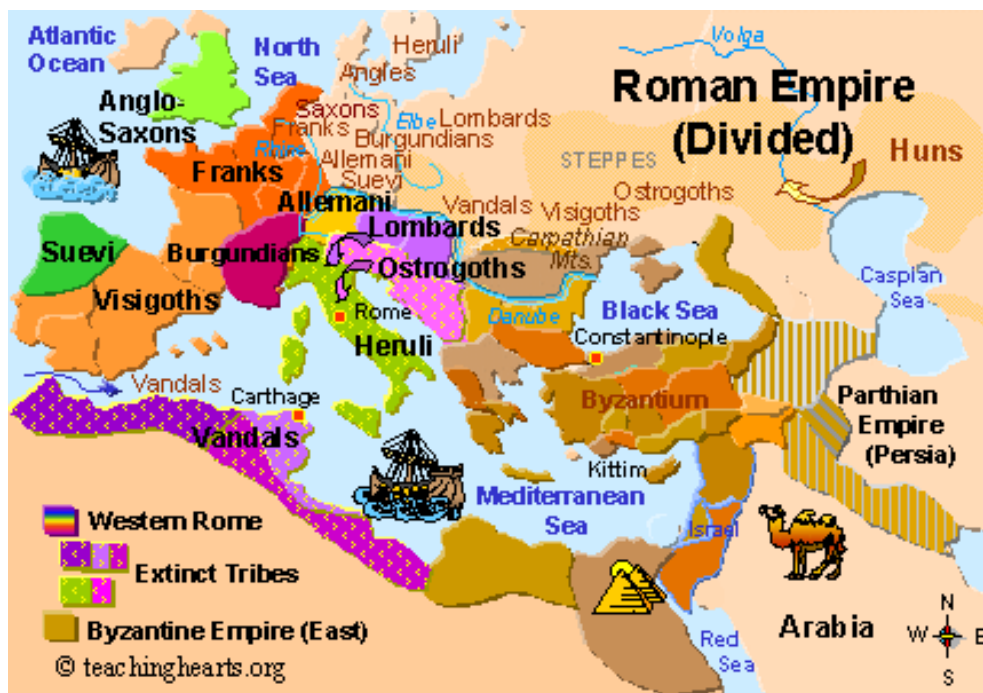
In deze periode van de “opstanding van de getuigen” in de 16^e hervormingsbeweging en hun verhoging in de politieke hemelen (vers 12), vond er ook een “grote aardbeving” plaats waardoor een tiende van de grote Stad Babylon viel en ten tweede “zeven duidend(en) namen van mensen” werden “gedood”. Dit was een gebeuren die velen deed vrezen en zij verheerlijkten God hierin.

De profetisch symbolische taal is altijd erg **compact**; een beeldspraak verwijst naar zo veel meer in de werkelijkheid. We kunnen uit het gezegde in vers 13: “in diezelfde ure” opmaken dat deze “grote aardbeving” in de tijd van de 16^e eeuwse Reformatie moet worden geplaatst. Waarnaar verwijzen deze twee gebeurtenissen ten tijde van de Reformatie? Welk “tiende” viel in deze tijd van Babylon weg, en welke “zeven duidend namen van mensen” werden als het ware “afgesneden” of “gedood” van dit grote politieke lichaam van de Stad en Straten van Babylon (Rome)?

Na de ineenstorting van het Romeinse Rijk in het Westelijke gedeelte in de 5^e eeuw na Christus, werd Europa in min of meer 10 gebieden opgedeeld (zie kaart hieronder; het Romeinse Rijk en opdeling van het Romeinse Rijk in 5e eeuw na Christus; met dank aan de “Zevende dag Adventisten”¹² www.teachinghearts.org].

Temidden van deze “tien hoornen” of “koninkrijken” (Daniel 7) van het vierde beest (Romeins rijk), ontsproot de “kleine hoorn” (rijk) van de antichristelijke macht die ook oorlog tegen de heiligen zou voeren. Deze kleine hoorn is dezelfde als “het beest uit de afgrond” (Op. 11:7), “het beest met de tien hoornen” (Op. 13) en de “vrouw zittende op het beest” (Op. 17). De (ware) christenen van voorbijgegangene eeuwen hebben hierin altijd duidelijk het Pausdom en zijn roomse afvallige kerk herkend want enkel de Roomse kerk en haar hiërarchie en carrière vervult al de kenmerken van de antichrist die zou komen. Het Woord van God geeft een duidelijk beeld van deze antichrist: wanneer hij zou opkomen; wat hij zou doen; waar zijn troon of centrum zou zijn; hoe hij zich zou ontwikkelen en hoe hij zou eindigen. Wanneer we al de antichristelijke identiteitskenmerken uit het Woord (vooral: Daniel 7, 2 Thess. 2, Openbaringen 2,3,12,13,17,18) naast en bij elkaar plaatsen, dan komen we maar tot een bevredigende conclusie: de Roomse kerk met haar lasterende pausen is ongetwijfeld die “antichrist” (anti = ook “in de plaats van”) waartegen het Woord ons op vele wijzen heeft gewaarschuwd.

¹² Wij van de Watchmen of the Night zijn geen “Zevende Dag Adventisten”. Zij hebben echter goede achtergrondinformatie m.b.t de kerkgeschiedenis en algemene geschiedenis in relatie tot Woord van God.

Ten tijde van de Reformatie werden vele zielen uit haar dodelijke klauwen gered en weer gezet op de fundamenten van de waarheid. Gedurende dit belangrijke moment in de geschiedenis van de kerk en de mensheid, was het ook door JHWH verordineerd dat twee geografische gebieden; twee onderdelen van deze grote onderdrukkende stad Babylon zou worden afgesneden en bevrijd voor Zijn Eigen doeleinden. Vanuit deze twee geografische gebieden is er grote strijd gegeven tegen de duistere, antichristelijke macht van Rome. Zonder dit Hemels ingrijpen zou de wereld (inclusief de VS) er heel anders hebben uitgezien. Immers, vanuit deze twee (Engeland en Nederland) werden de grondbeginselen van waarheid, godsdienstvrijheid, vrijheid van geweten en mening en bescherming van andersdenkenden en ook een getrouwer beeld van Jesjoea en Zijn koninkrijk in de wereld verspreid.

1. *“..het tiende [deel] der stad is gevallen”:*

Engeland was onderdeel en “lid” van de Grote Stad Babylon (het Rooms katholieke rijk); zij was één van de tien naties waarin het heidens Romeinse rijk uiteenviel in de 5e eeuw n. Chr. In de tijd voor de Reformatie zat zij onder het zware juk van Rome. Zij werd als het ware geregeerd, onderdrukt en beroofd door de antichrist op de zeven heuvelen van Rome. De Bijbel was verboden; de priesters waren in onwetendheid en duister bijgeloof; het evangelie voor de massa’s onbekend.. Rome regeerde en waar zij regeert, daar is enkel duisternis en verderf. Echter ten tijde van de Reformatie brak zij met haar “hoofd” in Rome; er vond een grote “politieke aardbeving en schudding” plaats in Babylon en dit gebeurde op de volgende manier:

In Engeland hadden de leringen van Wickliffe en zijn volgelingen de “lollarden” de weg gebaad voor de zaden van de latere Reformatie, maar in dit land was er eerst een politieke breuk met Rome voordat de geestelijke revolutie in de harten van de mensen doorbrak. De goddeloze koning Henry VIII (8^e) regeerde over Engeland ten tijde van Maarten Luther. Hij was (en bleef) Roomskatholiek in hart. Henry echter wilde van zijn vrouw scheiden (een van de redenen zijnde dat er geen kinderen kwamen) en vroeg hiervoor permissie van de paus. Er werd hiervoor geen toestemming gegeven. In 1529 dreigde Henry zich van de paus af te scheiden, en zichzelf als hoofd van de Engelse kerk te verklaren. In 1532 werd dit door het Parlement aanvaard en doorgevoerd waardoor de Paus, nadat hij honderden jaren zijn scepter over Engeland had gezwaaid, officieel zijn macht en positie in Engeland verloor.

Deze buitengewone daad van de Engelse koning zorgde ervoor dat dit “tiende” deel van de Babylonische stad wegviel van Rome. Niettemin gingen er nog jaren overheen voordat de principes en waarheden van de Protestantse Reformatie in dit land werden gevestigd. Een ieder kan in de kerkgeschiedenis van Engeland lezen en leren hoe in dit land geleidelijk en uiteindelijk de evangelische waarheden werden hersteld en met welke grote **strijd** dit gepaard ging. Zij werd uiteindelijk gevestigd als hét Protestantse bolwerk tegen antichristelijke Rome. Vanuit Engeland (en ook de Nederlanden) ging het licht voort naar het opkomende land van de latere “Verenigde Staten” en de rest van de wereld door haar vele missies. Zonder deze breuk van Engeland met Rome, zou de wereld eeuwen geleden al onder de Roomse antichristelijke duisternis zijn bedekt. [Met triestheid moeten we hier kort opmerken dat deze breuk met antichristelijk Rome intussen grotendeels of zelfs geheel hersteld is. In Engeland zien we een afspiegeling met wat er in de kerken gaande is; namelijk de beweging terug naar de Roomse kerk. Behalve het getrouwe overblijfsel van en in Christus, wandelen de overigen weer terug naar de oude wegen van Rome, met alle consequenties van dien].

2. *en er zijn in de aardbeving gedood zeven duizend namen van mensen*

In deze turbulente en cruciale tijd, werd ook “De Nederlanden” geboren en gevestigd. Haar overwinning in de strijd tegen het Spaanse Roomse rijk in de 16^e eeuw was niets anders dan een Hemels wonder! Helaas zijn de Nederlanders, inclusief de Christenen in Nederland, **vergeten** dat zij de vestiging van dit land hebben te danken aan de Heer en Heiland van de protestantse Christenen die onder de banier van Jesjoea voor de waarheid stonden en hun leven overgaven “tot in de dood”. In de tijd van Luther vonden de Bijbelse waarheden een vruchtbare grond in de klei-achtige gebieden van de Nederlanden, liggende onder de zee.. De getuigen van deze waarheid werden met grote wreedheid en geoliede efficiency vervolgd en op barbaarse wijzen vermoord. Individuen, jong en oud; rijk en arm; van beide geslachten, werden gevangen genomen, ondervraagd, veroordeeld, en geexecuteerd. Zij werden op de meest gruwelijke manieren gepijnigd en daarna gewurgd, opgehangen, levend verbrand, levend begraven... enkel en alleen omdat zij zich niet wilde onderwerpen aan de Roomse leer en onderdrukking; enkel en alleen omdat zij een Bijbel in hun bezit hadden; omdat zij samenkwamen om naar Gods Woord te luisteren, of om te bidden; of omdat zij niet aan de Roomse mis wilde

deelnemen... De straf hierop was: de dood! Nederland is gebouwd op de bodem van tien duizenden martelaren, vervolgd en vermoord door de Roomse kerk en machten die haar de vrijheid wilde onthouden. JHWH had echter verordineerd (!) dat zij bevrijd zou worden van de stad Babylon, en aan Johannes laten zien dat deze “zevend duizend(en) namen van mensen” niet langer onderdeel zou vormen van de Satanische antichristelijke stad....

Deze uitdrukking “zeven duizend (sommigen vertalen zeven duidenden) namen van mensen” verwijst naar de indeling en organisatie van Israel in hoofden van “duizenden, honderden, vijftigen en tienen”. *Doch zie gij om, onder al het volk, naar kloeke mannen, God vrezende, waarachtige mannen, de gierigheid hatende; stel ze over hen, oversten der duizenden, oversten der honderden, oversten der vijftigen, oversten der tienen.* (Exo. 18:21).

Later in het beloofde land werden deze “oversten” over duizenden, “prinsen” over bepaalde geografische delen in hun stammen. Zij waren de “afgevaardigden” van hun stammen; “geroepen bij name”. Deze “prinsen” over “duizenden” werden zo uiteindelijk verbonden aan een bepaald geografisch gebied, of “districten” onder de twaalf stammen in het beloofde land, elk met een “centrum”, “hoofdstadje” of het belangrijkste dorp. *Dezen waren de geroepenen der vergadering, de oversten der stammen hunner vaders; zij waren de hoofden der duizenden van Israel* (Num. 1:16).

Vergelijk de “vorsten” of “prinsen” van Juda, met “de duizenden van Juda” in Mattheus 2:6 en Micha 5:1.:

En gij Bethlehem, gij land Juda! zijt geenszins de minste onder de vorsten van Juda; want uit u zal de Leidsman voortkomen, Die Mijn volk Israel weiden zal. (Mat. 2:6).

En gij, Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israel, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid. (Michah 5:1).¹³

Als we deze Bijbelse opdeling van de stammen van Israel toepassen op onze situatie hier, dan kunnen we binnen het Babylonische Christendom van het Westen een wegvallen van een zeven-voudige “subdivisie” of “districten” verwachten. Deze “zeven-voudige subdivisie” is niets minder dan het **wegbreken van de zeven verenigde provincies (“duizenden”) der Nederlanden** van de (Spaanse) Roomskatholieke heerschappij! De “zeven duizend(en)”, oftewel, de zeven districten of provincies met hun hoofden of afgevaardigden zouden niet langer meer voor de antichristelijke Baal van Rome buigen. Zij rukten zich los van de grote Babylonische stad en haar straten (raden, invloeden) op zowel politiek als geestelijk niveau. Terwijl de overige zuidelijke 10 provincies (“duizenden”) van de Nederlanden (inclusief huidig België) zich weer aan het Roomse juk onderwierp, had de Heer der heerschen bepaald en ook in Zijn Woord geopenbaard dat de bestemming van de Noordelijke 7 provincies anders zou zijn. Zij werd door JHWH geroepen om een licht te zijn in de duisternis; om getuigenis te geven van de waarheid; om vrijheid te geven aan Zijn gunstgenoten; om een protest te uiten van de waarheid tegen de antichristelijke leugens..! Tezamen met haar buurland Engeland werden zij opgericht en versterkt om als bolwerken van het Protestantisme te schijnen. De “grote aardbeving” scheurde deze territoria uit de handen van de Roomse hoer. Zij waren vrij! “...en de overigen zijn zeer bevreesd geworden, en hebben den God des hemels heerlijkheid gegeven” (vers 13)!

Deze zeven provincies die zich in 1579 van het Roomse Christelijke rijk afscheidden waren: Holland, Zeeland, Utrecht, Friesland, Groningen, Overijssel en Gelderland [23 Januari 1579: “Unie van Utrecht”, onafhankelijk bestuur 1588]

¹³ Zie ook; Richteren 6:15; 1 Sam 10:19; 23:23;

Dit “doden” van de zeven duizend(en) namen van mensen is hier vanzelfsprekend geen letterlijk “doden” maar een “politieke dood” zoals het “derde deel” van het Romeinse rijk ook “gedood” of ten einde kwam (Op. 9:15,18) gedurende de 6^e Bazuin toen de Ottomaanse Turken eindelijk Konstantinopel (de hoofdstad van het overgebleven Romeinse rijk in het Oosten) ten val brachten in het jaar 1453. De Zeven Provinciën of zeven “duizend” namen van mensen waren niet langer deel van het Roomse antichristelijke rijk. Aan het einde van dit schrijven noemen we enkele titels van boeken waarin men meer achtergrond informatie over deze belangrijke gebeurtenis in de (kerk) geschiedenis kan vinden...

En zo vond de geboorte van ons “Nederland” plaats! En zo is dit land niet “zo maar” een land.. En zo wordt er van deze natie en de kerk binnen deze natie veel gevraagd, omdat haar door JHWH ook veel is gegeven.. En zo is dit land **UITERST SCHULDIG AAN HOOGVERRAAD AAN DE KONING DER KONINGEN** die haar dit bestaansrecht heeft gegeven.. Zij heeft antichristelijk Rome weer binnengelaten (in de regering, in de scholen, in alle aspecten van de maatschappij, en ja, zelfs in de Christelijke gemeenten!); zij heeft Gods Woord verworpen; zij is een atheïstisch land geworden waarin de wetten van JHWH worden veracht en vertrapt. Zij wil haar bijzonder erfdeel niet meer, en daarom zal dit ook van haar worden afgenomen. Het zout is uit haar weggegaan, en nu zal het zout van de zee haar overstromen. De Nederlanden worden niet langer behouden door het zout van waarheid, en zo zal God haar door de zee reinigen. JHWH’s gericht over deze natie staat vast en is onomkeerbaar; het land dat Hij in Zijn genade van de golven heeft gespaard, zal Hij niet langer beschermen. De Arm van de Heer der heerscharen en de Rechter der ganse aarde zal haar richten en slaan. Zij is uiterst schuldig naar Zijn maatstaven en zal nu de vruchten van haar werken gaan ervaren.

Willem van Oranje wordt niet meer herdacht. De “Protestantse vader” van dit land - onder JHWH - is in de vergetelheid geraakt. Aan zijn offer en dienst wordt voorbijgegaan. Men leeft in dit land voor vandaag, en men denkt: “morgen zal nog beter zijn”.. De belangen en waarden van Gods Koninkrijk komen niet langer naar voren op de overvolle agenda’s van de drukke, ambitieuze Nederlanders. Zij hebben wel wat anders te doen... Onze Schepper en Behouder ziet het en heeft dit land gewogen in Zijn balans; nu is de tijd van JHWH’s bezoeking aan dit land. Alle ogen zullen het zien en merken.

Wanneer de golven dit land zullen slaan en vernederen; wanneer het grootste gedeelte onder het water verdwenen zal zijn; wanneer miljoenen mensen hun levens hebben verloren omdat zij naar hun Maker

niet hebben willen luisteren, zegt de Heer: **“Zie de zoon van Nassouwe”**... Zie wat er over is gebleven van de “zoon van Willem van Oranje; Wilhelmus van Nassouwe”....! Zie de zoon van de Protestantse vader van dit land...

Op 12 Mei 2010 ontvingen we allen het bericht dat een vliegtuig met 71 Nederlanders aan boord was verongelukt dichtbij Tripoli, Libie. Slechts één (!) van alle inzittenden overleefde de val; de 9-jarige **Ruben van Assouw**... “Ru ben vanassouw”! “Ru ben van Nassouw/Nassouwe/Nassau”! Roept de Heer iets tot ons, inwoners van Nederland? Wil Hij onze aandacht trekken met dit ongeval? In Zijn taal, het **Hebreeuws** staat hier: **Zie, de zoon van Nassouw/Nassouwe/Nassau** (de namen voor Wilhemus van Nassouwe; Wilhelmus van Oranje, die zoals we weten - of zouden moeten weten - de leider was in de vorming van dit land op Protestantse principes).

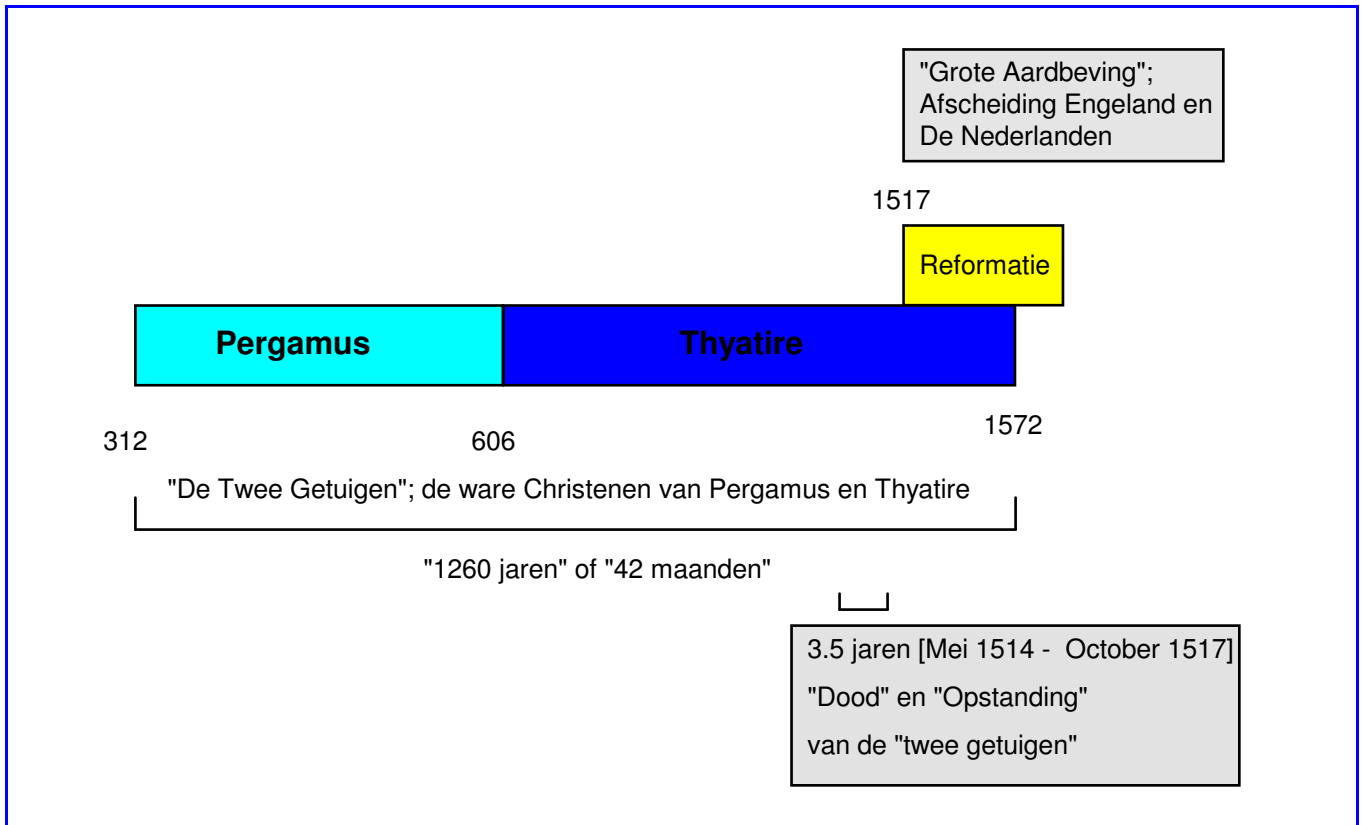
רֵאוּבֵן; Reuben; Zie zoon Van Nassouwe! Hij was de **enige** overlevende uit 71... Deze 9 jarige Ruben was de enige overlevende van alle inzittenden aan boord.. Hij werd genoemd: het wonderkind...

Spreekt de Heer tot ons in dit gebeuren? Spreekt Hij? Als de God van Israel hierin heeft gesproken, dan zegt Hij: zie de nakomelingen van Nassouwe; zij zijn met weinigen overgebleven; de rest heeft de dood gevonden. De rest is neergestort en is niet meer... Jesjoea de getrouwe Getuige spreekt tot dit land en de kerk in dit land; een overblijfsel zal leven, en dit overblijfsel is getrouw aan “protestantse vader Willem van Oranje”¹⁴ en bovenal getrouw aan de Prins der prinsen; Jesjoea, de Koning over allen..! Het meetsnoer is gespannen over dit land; de maatstaf is gehanteerd; de banier is opgeheven en alles en een ieder die niet aan Gods maatstaf voldoet, zal gericht worden in deze tijd waarin Jesjoea **al** de naties zal richten ter voorbereiding van Zijn wederkomst...

Nog een maal roepen wij daarom: Vlucht van het westen naar het oosten, want het westen zal door de watergolven geslagen worden; zij zal niet meer zijn. De tijd van de oogst is gekomen voor dit land; zij zal ontvangen van haar vruchten; wat zij gezaaid heeft, zal zij oogsten. De tijd van uitstel en Gods verdraagzaamheid is voorbij; het moment van beslissing is geboren; ga weg uit Sodom, en leef..!

Aalten zal een kustplaats worden... De nieuwe grens is bepaald. De lijn is getrokken. De natie is opnieuw opgedeeld. Wij geven het volgend advies; ga niet ten Westen van deze 20 meter grenslijn wonen, want dat zal aan de zoutige zee worden gegeven...

¹⁴ Getrouw in zoverre dat we de getuigenis van Christus en het protest tegen de Rooms antichrist niet verlaten.

Droom in de nacht van 5 November 2010:

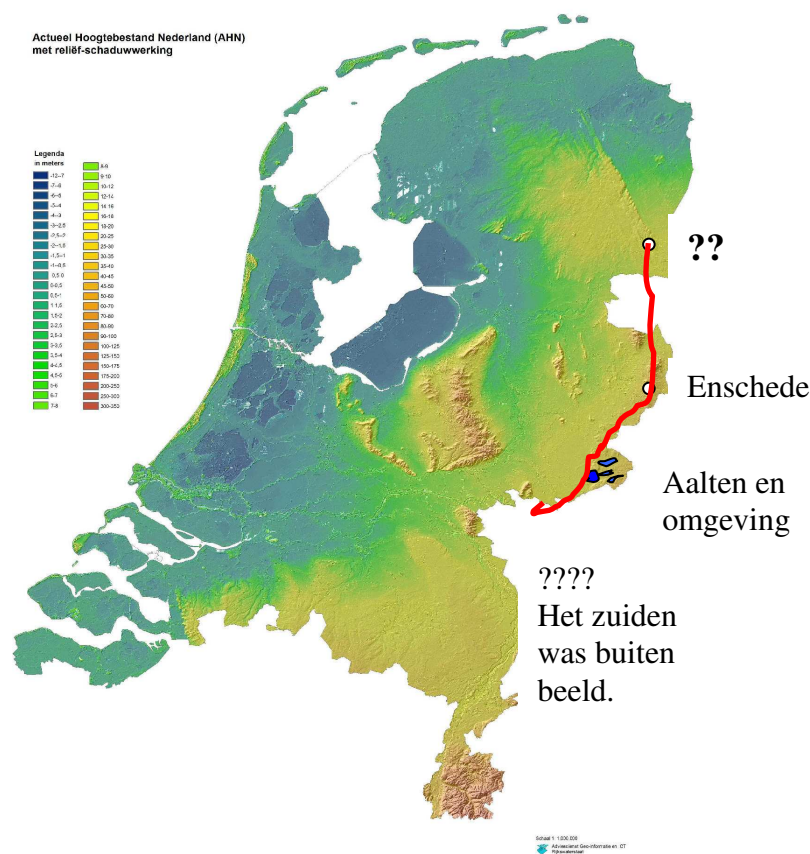
In de morgen van 6 November (5.00) werd ik wakker met de volgende droom: [al mijn dromen zijn in de Engelse taal, omdat ik veelal in het Engels denk, spreek en schrijf sinds ik sinds 1996 niet zo veel meer in Nederland vertoef].

Ik zag een manspersoon op een beeldscherm, met uitzonderlijke grote oren en een grote mond. Hij sprak over wat hij had gehoord en geleerd m.b.t. de komende Tsunami over Nederland. Hij liet een kaart van Nederland zien en toonde daarop de nieuwe grens of kustlijn. Hij begon in het noorden en noemde een plaats in het noorden, die belangrijk zou zijn geweest voor de Joden in het verleden. Ik hoorde dat hij de naam noemde, maar het was niet duidelijk. Van die plaats naar beneden werd een lijn getrokken naar de volgende plaats die ik wel duidelijk kon verstaan; Enschede. Van die plaats werd nog een lijn getrokken naar het zuiden; Aalten en enkele "vlekjes" rondom Aalten. Ik hoorde hem zeggen: "and Aalten was also mentioned" [en Aalten werd ook genoemd]. Deze "vlekjes" of "plaatsjes", inclusief Aalten, waren blauw van kleur. De twee andere plaatsen hadden niet die kleur. Toen sprak de man de "kijkers" aan en zei: "if you now get scared, and wonder if this would be a safe border, then do not be concerned for look" [als je nu bang wordt, en je afvraagt of dit wel een veilige grens is, dan weest niet ongerust want kijk..], en het scherm zoomde in op de grens; deze leek meer op de "kliffen van Dover", met een scherpe, ploselingen afdaling, dan een geleidelijk aflopend strand zoals Nederland die nu kent. Het leek wel of er grote stukken land waren weggeslagen of dat de bodem opeens een stuk was gedaald zoals in een breuklijn. Er was ongeveer 20/30 meter verschil [mijn schatting] tussen het hoge en lage gedeelte. Ik zag over de rand, en in het lage gedeelte was ondiep zeewater met zandbanken, en een klein stukje strand. Deze lijn liep van die plaats in het Noorden, tot Enschede, en Aalten en verder naar het zuiden, maar het zuidelijke gedeelte kwam niet in beeld.

Aan het einde hoorde ik mezelf zeggen: “He really seems to believe what he is saying”... [Hij lijkt te geloven wat hij zegt], in de zin van: hij geeft de indruk aan de mensen dat hij gelooft wat hij zegt...] Einde.

Het plaatsje in het noorden heb ik niet gehoord, maar als ik op de kaart kijk, moet het in de buurt van Emmen liggen (maar hier kan ik niet zeker van zijn). De persoon op het scherm verwijst, denken we, naar de “media” of “de wijze waarop de waarschuwing wordt verspreid”. De grote oren en mond; dat velen het zullen horen, en velen hierover zullen spreken, maar in een wat “spottende” wijze. Dat de grens zo duidelijk is getekend, kan letterlijk of figuurlijk worden genomen. Misschien zal de kracht van de watergolven letterlijk stukken land wegslaan zodat we te maken krijgen met zulke steile kliffen. Of wellicht zal een deel van de bodem in Nederland plotseling dalen langs een breuklijn? Maar als het symbolisch moet worden genomen, dan zou het ons kunnen laten zien dat in de ogen van JHWH de nieuwe grens duidelijk gemarkeerd en bepaald is, en dat er een groot verschil zal zijn tussen alles ten westen, en alles ten oosten van deze lijn.

De opmerking: “Hij geeft de indruk te geloven wat hij zegt” is nog moeilijk te plaatsen. Wellicht verwijst dit naar de spottende houding van de meeste mensen; mensen die hier wel over gaan praten, maar niet echt geloven of maatregelen nemen... Dat het zuiden niet in beeld was, heeft misschien te maken met het feit dat dit gedeelte oorspronkelijk niet deel uit maakte van de Protestantse “Republiek der Zeven Verenigde Provinciën der Nederlanden”?

Profetie:

Aalten, 23rd of October 2010: Robert received a word on the judgments of Netherlands [11.00-11.35 pm]. Here is a selection of the word translated into Dutch:

Aalten, 23 Oktober 2010. Robert ontving een woord aangaande het gericht over de Nederlanden (23.00-23.35). Hier is een deel van het woord vertaald in het Nederlands:

“They shall cry on the housetops, on the roofs of their buildings they shall scream. They shall be terrified and they shall be horrified. They shall panic, and scream with fear and run for their lives. They shall run to and fro, not knowing wither to go. A great tempest shall overcome them like a mighty rushing wind, and you shall watch from afar and gaze upon the terrible waters as they come.

Zij zullen van de daken roepen; op de daken van hun gebouwen zullen zij schreeuwen. Zij zullen verschrikt zijn en zij zullen met afschuw vervuld zijn. Zij zullen in paniek raken en het uitschreeuwen van angst en voor hun levens rennen. Heen en weer zullen zij rennen, niet wetende waar te gaan. Een grote storm zal over hen komen als een krachtige razende wind en jullie zullen van afstand kijken en staren naar de vreselijke wateren wanneer zij komen.

My judgments shall swallow up the great cities of the West. They shall fall; never to rise again. The cities in the plains shall be overtaken, overwhelmed in My wrath.

Mijn gerichten zullen de grote steden van het Westen verzwelgen. Zij zullen vallen om nooit meer te verrijzen. De steden in de vlakten zullen door Mijn toorn worden overspoeld en weg worden genomen.

I am coming with a great sword to smite this nation as never before and My sword shall be bathed in blood. From the North unto the South, from the West unto the borders of the East, the slain of the Lord shall number in their millions.

Ik kom met een groot zwaard om deze natie te slaan zoals nooit tevoren en Mijn zwaard zal in het bloed baden. Van het noorden tot aan het zuiden, van het westen tot aan de grenzen van het oosten, de verslagenen van de Heer zullen miljoenen zijn.

And this nation, the Netherlands, shall be pitifully low. It shall be no more. It shall lay in ruins, drenched in My wrath and in My anger. The stench of its sin has reached up to My nostrils. Its iniquity is unpardonable. It is a stain and a blot of unrighteousness of such a magnitude, I will no longer forbear. It is enough! It is enough! The reign of My terror shall surely fall on this nation.

En deze natie, de Nederlanden, zal jammerlijk laag worden gebracht. Het zal niet meer zijn. Het zal in puin liggen, doorweekt in Mijn toorn en in Mijn verbolgenheid. De stank van haar zonde heeft Mijn neusgaten bereikt. Haar kwaadaardigheid is onvergeeflijk. Het is zo'n grootse vlek en smet van ongerechtigheid dat ik het niet langer zal verdragen. Het is genoeg! Het is genoeg! Mijn schrikbewind zal zekerlijk op deze natie vallen.

I will strike the landscape; I will strike the beasts and the cattle. I will smite the pigs and the fowls. They shall be smitten by the millions; they shall be no more. I will smite the trees and the meadows; the highways and the byways shall be swallowed up in My wrath. My anger is sufficient to destroy them all. And their carcasses shall be a witness against this nation, both man and beast, young and old, and their death and destruction shall testify against this nation for its sin is great and its abominations overflow. Even the tallest structures shall fail them in that day of their calamity.

Ik zal het landschap slaan; Ik zal de dieren en het vee slaan; Ik zal de varkens en de vogelen slaan; Miljoenen zullen getroffen worden en niet meer zijn. Ik zal de bomen en de weilanden treffen; de hoofdwegen en de zijwegen zullen in Mijn toorn worden opgeslokt. Mijn gramschap is voldoende om hen allen te vernietigen. Hun lijken zullen een getuigenis tegen deze natie zijn, zowel de mens als het beest, jong en oud, en hun dood en vernietiging zal getuigen tegen deze natie want haar zonde is groot en de gruwelen lopen over... Zelfs de hoogste gebouwen zullen hen niet tot steun zijn in de dag van hun onheil.

My finger is poised to strike. Declare My warning, for time is running out for this nation. My decree for the utter destruction of the Netherlands is sure and steadfast and nothing shall prevent Me from executing My judgments. They that think they can turn My Hand are in utter delusion and deception. The sword of My wrath is poised over the Netherlands to strike it very soon and few there are who will understand and comprehend what I am about to do.

Mijn vinger is klaar om te slaan. Spreek Mijn waarschuwing, want de tijd dringt voor dit land. Mijn besluit om de Nederlanden volledig te vernietigen is zeker en onwankelbaar en niets zal Mij er van weerhouden om Mijn gericht ten uitvoer te brengen. Zij die denken dat ze Mijn hand kunnen wenden, verkeren in volslagen misleiding en dwaling. Het zwaard van Mijn toorn is gereed om de Nederlanden binnenkort te slaan en er zijn er maar enkelen die zullen beseffen en begrijpen wat Ik op het punt sta om te doen.

The nations shall tremble when they see and behold the catastrophe; their faces shall be pale through fear and concern. They shall lament and wail and cry and none shall help them.

De naties zullen beven wanneer zij de catastrofe zullen zien en aanschouwen; hun gezichten zullen wit wegtrekken door vrees en bezorgdheid. Zij zullen wenen, jammeren en roepen en niemand zal hen helpen.

The Lord is saying: flee from the West to the East; urgently flee. Gather your belongings, do not look back and flee for your lives, for the watery grave that will overwhelm this nation is at hand!

De Heer zegt: Vlucht van het westen naar het oosten; vlucht met haast! Verzamel uw bezittingen, kijk niet achterom en vlucht voor je leven, want het watergraf dat deze natie zal overstelpen is dichtbij!

The matter is urgent. The situation is exceedingly serious, and the sword of My wrath is poised to strike. Flee to the higher ground. Flee to the mountains. Not one of you should stay behind. The signs are in evidence that My wrath will not wait much longer. It is a lie and a deception to think you can stay and survive. You must flee for your lives!

De zaak is dringend! De situatie is buitengewoon ernstig en het zwaard van Mijn toorn is gereed om te slaan. Vlucht naar de hogere gronden. Vlucht naar de bergen. Niet een van jullie moet achterblijven. De tekenen zijn duidelijk dat Mijn toorn niet veel langer zal wachten. Het is een leugen en dwaling om te denken dat je kunt blijven en overleven. Vlucht voor jullie levens!

I hear their cries from the rooftops. Their screams, their panic stricken yells and screams. They are with fear. Their clothes are torn and tattered. They sit, stand on the rooftops, groaning and moaning and none, none shall come to help them.

Ik hoor het geschreeuw van de daken. Hun gekrijs, hun met paniek vervuld gegil en gekrijs. Zij zijn bevreesd. Hun kleding is aan flarden gescheurd. Ze zitten, staan op de daken, kreunend en steunend en niemand, niemand zal komen om hen te helpen.

I will overwhelm this country from one end to the other. I will make a full end of this place. Not one tree shall stand. Thus saith the Lord of Hosts. My decree has gone forth. The time is at hand.

Ik zal dit land van het ene einde tot de andere overstelpen. Ik zal een volledig einde maken aan deze plaats. Geen boom zal blijven staan. Zo zegt de Heer der Heerscharen. Mijn besluit is voortgegaan. De tijd is nabij.

See Me strike terror and horror in the hearts of this blasphemous country. They know no shame. They have heaped abominations upon abominations; they know no shame. They scorn Me. They ridicule My Holy Name. They blaspheme the worthy Name by Which I am called. They do not know Me, neither am I known of them.

Zie hoe Ik de harten van dit godslasterlijk land met schrik en afgrijzen zal slaan. Zij kennen geen schaamte. Ze hebben gruwelen op gruwelen opeengehoopt; zij kennen geen schaamte. Zij verachten Mij. Zij bespotten Mijn Heilige Naam. Zij lasteren de waardige Naam waarmee ik aangeroepen word. Zij kennen Mij niet, en ook ben Ik door hen niet gekend.

A great evil has overcome this place. Thus My judgment is sure. I will have no mercy and pity anymore. This is My final word, My final warning. And this is but one nation among many that will experience My sharp sword of wrath and judgment. These disgusting cities will be no more. I am angry with this nation. They should know better. They do not even acknowledge My blessings. They are stiffnecked, hardhearted, wretched people. It is enough! No more will I forbear.

Een groot kwaad is over deze plaats gekomen. Dus zijn Mijn oordelen zeker. Ik zal geen barmhertigheid en medelijden meer hebben. Dit is Mijn laatste woord; Mijn laatste waarschuwing. En dit is nog maar één natie onder de velen die Mijn scherp zwaard van toorn en gericht zullen ervaren. Deze walgelijke steden zullen niet meer zijn. Ik ben verbolgen met dit land. Ze zouden beter moeten weten. Ze erkennen niet eens Mijn zegeningen. Ze zijn een stijfkoppig, hard en ellendig volk. Het is genoeg! Ik zal het niet langer verdragen.

Make haste while there is yet time.

Haast u terwijl er nog tijd is.

.....

Voor vragen of opmerkingen of verdere informatie aangaande wie wij zijn, schrijf naar: watchmen_min@hotmail.com

Lijst met aanbevolen boeken:

Profetisch:

Grattan Guinness:

The Approaching End of the Age (1878/9)

Light for the Last Days (1886)

Romanism and the Reformation (1887)

History Unveiling Prophecy (1906)

E. B. Elliott: Horae Apocalypticae (Hours with the Apocalypse; 19th century)

Alexander Hislop: The Two Babylons (1858) Ook vertaald in het Nederlands; De Twee Babylons.

Ralph Woodrow: Babylon Mystery Religion (1966)

(Kerk)Geschiedenis:

Michael de Semlyen: All Roads lead to Rome (1993)

J.A Wylie: History of Protestantism; Geschiedenis van het Protestantisme. Drie Volumes, inclusief een hoofdstuk over Nederland.

Motley: Rise of the Dutch Republic; Opkomst van de Nederlandse Republiek.

Chiniqui: De priester, de vrouw en de biechtstoel; Vijftig jaren in de kerk van Rome. The priest, the woman and the confession. Fifty years in the Church of Rome.

D'Aubigne en Dr. J.H. Merle: Geschiedenis der Hervorming 16e eeuw, 5 volumes. History of the Reformation 16th century, 5 Volumes.

Adrianus Haemstadius: Historie der Martelaren (!)

Giorgio Tourn: De Waldenzen

John Fox: Fox's Book of Martyrs

Edward Gibbon: Decline and Fall of the Roman Empire. Herfsttij en ondergang van het Romeinse Rijk.

A. van de Velde: De Wonderen des Allerhoogsten (over de wonderbaarlijke ingrepen van JHWH in het ontstaan van de Protestantse Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden)

E.H. Broadbent: The Pilgrim Church.

J.W. Kennedy: The Torch of His Testimony.

Webpagina's:

[Helaas is onze eigen webpagina nog in de maak.]

www.ndbl.org

www.theologie.nl

www.historicism.com [met auteurs, artikelen en boeken over de profetische geschriften vanuit een historisch i.p.v. futuristisch perspectief]

www.swrb.com [waar vele boeken die niet meer in print zijn nog beschikbaar zijn als e-boek of gecopieerd printformaat]

www.boekwinkeltjes.nl [voor kopen van tweedehands boeken]

www.archive.org [waar vele boeken die niet meer in print zijn, gedownload kunnen worden]